

- ۲۶.....دعای خروج از شهر
- ۲۷.....دعای شکر
- ۲۹.....دعای صیام (روزه)
- ۳۳.....دعای نوروز
- ۳۵.....دعای شفا
- ۴۴.....لوح احتراق
- ۵۲.....لوح احمد
- ۵۶.....منتخبی از مناجاتهای حضرت بهاءالله
- ۷۰.....وصیت نامه حضرت بهاءالله
- ۷۸.....زیارتنامه حضرت بهاءالله
- ۸۲.....منتخباتی از مناجاتهای حضرت عبدالبهاء

پروردگار مهربان! پادشاه! دادرس!

مجموعه منتخباتی

از آیات الهی، آثار و مناجات های
حضرت بهاءالله، حضرت اعلی،
حضرت عبدالبهاء

منتخباتی از آثار حضرت اعلیٰ

هل من مفرج غير الله قل سبحان الله هو الله كلّ
عباد له وكلّ بامرہ قائمون ...

يا الهي وربّي ومولاي استغفرک من کلّ لذّة بغير
حبّک ومن کلّ راحةٍ بغير قربک ومن کلّ سرورٍ
بغير رضاک ومن کلّ بقاءٍ بغير انسک ...

فيا الهي بعزّتك لا تبتليني في مواضع الامتحان
وسدّني بالهامک في مواقع الاغفال انک انت

فهرست

- منتخباتی از آثار حضرت اعلیٰ ۲
- منتخباتی از آثار حضرت بهاءالله ۷
- نماز (صلاة) ۷
- نماز کبیر ۸
- وضو ۱۹
- نماز وسطی ۲۰
- نماز صغیر ۲۲
- دعا برای تلاوت در هر صبح و شب ۲۳
- دعای صبح ۲۴
- دعای خواب ۲۵

الله الذي قد كنت قديراً على ما تشاء لا راد
لمشيّتك ولا مردّ لارادتك ...

يا الهي وسيدي ومولاي انقطعت عن ذوي
القربى واستغنيت بك عن اهل الدنيا متعرّضا
لمعروفك اعطني من معروفك ما تعينني به عمّن
سواك وزدني من فضلك الواسع انك ذو الفضل
العظيم ...

هب لي يا الهي كمال حبّك ورضاك واجذب
قلوبنا بانجذاب نورك يا برهان يا سبحان وانزل

عَلِي نَفْحَاتِكَ فِي آنَاءِ اللَّيْلِ وَاطْرَافِ النَّهَارِ
بِجُودِكَ يَا مَنَّانَ .

اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُمَّ مِنْ كُلِّ ذِكْرٍ بِغَيْرِ ذِكْرِكَ وَمِنْ كُلِّ
ثَنَاءٍ بِغَيْرِ ثَنَائِكَ وَمِنْ كُلِّ لَذَّةٍ بِغَيْرِ لَذَّةِ قَرِيبِكَ وَمِنْ
كُلِّ رَاحَةٍ بِغَيْرِ رَاحَةِ انْسِكَ وَمِنْ كُلِّ سُرُورٍ بِغَيْرِ
سُرُورِ مَحَبَّتِكَ وَرِضَاكَ وَمِنْ كُلِّ مَا نَسَبَ إِلَيْهِ بِمَا
نَسَبَ إِلَيْكَ يَا رَبَّ الْارْيَابِ وَمَقَدَّرَ الْاَسْبَابِ
وَمَفْتَحَ الْاَبْوَابِ ...

سُبْحَانَكَ رَبَّ يَا مَحْبُوبِي ثَبَّتْنِي عَلَى امْرِكَ ثُمَّ
اجْعَلْنِي مِنَ الَّذِينَ مَا نَقَضُوا مِيثَاقَكَ وَمَا اتَّبَعُوا
اصْنَامَ ظُنُونِهِمْ ثُمَّ اجْعَلْ لِي مَقْعَدَ صَدَقِ عِنْدَكَ

گروهی همداستان گشته که به جان بکوشند تا از
آن باران بخششت بهره به یاران دهند و کودکان
خود را به نیروی پرورش در آغوش هوش پرورده
رشک دانشمندان نمایند آئین آسمانی بیاموزند
و بخشش یزدانی آشکار کنند پس ای پروردگار
مهربان تو پشت و پناه باش و نیروی بازو بخش تا
به آرزوی خویش رسد و از کم و بیش درگذرند
و آن مرز و بوم را چون نمونه جهان بالا نمایند.

ع ع

شیرینش شور گشت و بزرگان نازینش آواره و
دریدر هر کشور دور پرتوش تاریک شد و رودش
آب باریک تا آنکه دریای بخششت به جوش
آمد و آفتاب دهش دردمید و بهار تازه رسید و
باد جانپرور وزید و ابر بهمن بارید و پرتو آن
مهرپرور تابید کشور بجنیید و خاکدان گلستان شد
و خاک سیاه رشک بوستان گشت جهان جهانی
تازه شد و آوازه بلند گشت دشت و کهسار سبز و
خرم شد و مرغان چمن به ترانه و آهنگ همدم
شدند هنگام شادمانی است پیغام آسمانی است
بنگاه جاودانی است بیدار شو بیدار شو ای
پروردگار بزرگوار حال انجمنی فراهم شده و

وهبني من لَدُنكَ رَحْمَةً الْحَقْنِي بِعِبَادِكَ الَّذِيْنَ لَا
خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ اَي رَبِّ لَا تَدْعِنِي
بِنَفْسِي وَلَا تَجْعَلْنِي مَحْرُومًا عَنْ عِرْفَانِ مَظْهَرِ
نَفْسِكَ وَلَا تَكْتَبْنِي مِنَ الَّذِيْنَ هُمْ غَفَلُوا عَنْ لِقَائِكَ
وَاجْعَلْنِي يَا اَلْهِي مِنَ الَّذِيْنَ هُمْ اِلَى جَمَالِكَ
يَنْظُرُونَ وَمَنْه يَسْتَلْدُونَ بِحَيْثُ لَمْ يَبْدَلُوا اَنَا مِنْه
بِمَلَكُوتِ مَلِكِ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ وَبِكُلِّ مَا كَانَ
وَمَا يَكُونُ اَي رَبِّ فَارْحَمْنِي فِي تِلْكَ الْاَيَّامِ الَّتِي
اَخَذْتَ الْغَفْلَةَ كُلَّ سَكَّانِ اَرْضِكَ ثُمَّ ارْزُقْنِي يَا
اَلْهِي خَيْرَ مَا عِنْدَكَ وَاِنَّكَ اَنْتَ الْمَقْتَدِرُ

بنام یزدان مهربان

پاک یزدانا

خاک ایران را از آغاز مشکبیز فرمودی و شور
انگیز و دانش خیز و گوهر ریز از خاورش همواره
خورشیدت نور افشان و در باخترش ماه تابان
نمایان کشورش مهر پرور و دشت بهشت آسایش
پر گل و گیاه جان پرور و کھسارش پر از میوه تازه
و تر و چمن زارش رشک باغ بهشت هوشش
پیغام سروش و جوشش چون دریای ژرف پر
خروش روزگاری بود که آتش دانشش خاموش
شد و اختر بزرگواریش پنهان در زیر روپوش باد
بهارش خزان شد و گلزار دلربایش خارزار چشمه

منقطع شو از ما سوی الله و مستغنی شو بخدا از
ما دون او و این آیه را تلاوت کن: قَلَّ اللَّهُ يَكْفِي
كُلَّ شَيْءٍ عَنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي عَنْ اللَّهِ رَبُّكَ
مِنْ شَيْءٍ لَا فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا
بَيْنَهُمَا إِنَّهُ كَانَ عَلَماً كَافِئاً قَدِيراً وَكَفَايَتِ اللَّهِ رَا
مُوْهُومَ تَصَوَّرَ نَمُوْدَه كَهْ أَنْ اِيْمَانِ تُوْ اَسْتِ دَرِ هِر
ظَهْوْرِي بِمَظْهَرِ أَنْ ظَهْوَرِ وَأَنْ اِيْمَانِ تُوْ رَا كَفَايَتِ
مِيْكَنْدِ اَزْ كُلِّ مَا عَلٰى الْاَرْضِ وَكُلِّ مَا عَلٰى
الْاَرْضِ.

منتخباتی از آثار حضرت بهاء الله

نماز (صلوة)

آیات منزله در سنین قبل که مخصوص صلوة نازل شده بفرست و بنویس لعمر الله نفحاتش عاشقین را جذب نماید و ساکنین را باهتزاز آرد و منصفین را حیات بخشد و لکن * (اول) * هر هنگام و هر وقت که انسان در خود حالت اقبال و خضوع مشاهده نماید بعمل آرد * (و ثانی) * در بامداد و حین زوال و اصیل * (و ثالث) * از زوال بزوال انتهى.

لِلْأَرْضِ الَّتِي وَطَّئْتَهَا أَقْدَامُ الْأَصْفِيَاءِ فِي سَبِيلِكَا
رَبِّ الْعِزَّةِ وَالْعُلَى إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ
الْمُتَعَالِ هَذَا مَا يُنَادِيكَ بِهِ ذَلِكَ الْعَبْدُ فِي
الْبُكُورِ وَالْأَصَالِي رَّبِّ حَقَّقْ آمَالَهُ وَنُورِ أَسْرَارَهُ
وَاشْرَحْ صَدْرَهُ وَأَوْقِدْ مِصْبَاحَهُ فِي خِدْمَةِ أَمْرِكَ وَ
عِبَادِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْوَهَّابُ وَ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الرَّؤُفُ الرَّحْمَنُ . ع ع

نماز کبیر

(صلاة کبیر تلاوت آن یک بار در شب و روز کافی است)

هُوَ الْمَنْزِلُ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ

لِلْمُصَلِّي أَنْ يَوْمَ مُقْبِلًا إِلَى اللَّهِ وَإِذَا قَامَ وَاسْتَقَرَّ فِي مَقَامِهِ
يَنْظُرُ إِلَى الْيَمِينِ وَالشَّمَالِ كَمَنْ يَنْتَظِرُ رَحْمَةَ رَبِّهِ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ ثُمَّ يَقُولُ:

يَا إِلَهَ الْأَسْمَاءِ وَفَاطِرَ السَّمَاءِ أَسْأَلُكَ بِمَطَالِعِ
غَيْبِكَ الْعَلِيِّ الْأَبْهَى بِأَنْ تَجْعَلَ صَلَاتِي نَارًا
لِتُحْرِقَ حُجُبَاتِي الَّتِي مَنَعْتَنِي عَنْ مُشَاهَدَةِ
جَمَالِكَ وَنُورًا يَدُلُّنِي إِلَى بَحْرِ وَصَالِكَ.

رَحْمَانِيَّتِكَ وَتُعْمَرُهُ فِي بَحَارِ رَحْمَةِ صَمَدَانِيَّتِكَ
أَيُّ رَبِّ إِنَّهُ عَبْدُكَ الْبَائِسُ الْفَقِيرُ وَرَقِيقُكَ
السَّائِلُ الْمُتَضَرِّعُ الْأَسِيرُ مُبْتَهَلٌ إِلَيْكَ مُتَوَكِّلٌ
عَلَيْكَ مُتَضَرِّعٌ بَيْنَ يَدَيْكَ يُنَادِيكَ وَيُنَاجِيكَ وَ
يَقُولُ رَبِّ أَيْدِنِي عَلَى خِدْمَةِ أَحِبَّائِكَ وَقَوِّنِي
عَلَى عِبَادَةِ حَضْرَةِ أَحَدِيَّتِكَ وَنُورِ جَيْنِي بِأَنْوَارِ
التَّعَبُّدِ فِي سَاحَةِ قُدْسِكَ وَالتَّبَتُّلِ إِلَى مَلَكَوَتِ
عَظَمَتِكَ وَحَقِّقْنِي بِالْفَنَاءِ فِي فَنَاءِ بَابِ
الْوَهِيَّتِكَ وَأَعِنِّي عَلَى الْمُوَاطَبَةِ عَلَى الْإِنْعِدَامِ
فِي رَحْبَةِ رُبُوبِيَّتِكَ أَيُّ رَبِّ أَسْقِنِي كَأْسَ الْفَنَاءِ وَ
الْبِسْنِي ثَوْبَ الْفَنَاءِ وَأَغْرِقْنِي فِي بَحْرِ الْفَنَاءِ وَ
أَجْعَلْنِي غُبَارًا فِي مَمَرِّ الْأَحْبَاءِ وَاجْعَلْنِي فِدَاءً

ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَيْهِ لِلْقُنُوتِ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَيَقُولُ:

يَا مَقْصُودَ الْعَالَمِ وَمَحْبُوبَ الْأُمَّمِ تَرَانِي مُقْبِلًا
إِلَيْكَ مُنْقَطِعًا عَمَّا سِوَاكَ مُتَمَسِّكًا بِحَبْلِكَ
الَّذِي بِحَرَكَتِهِ تَحَرَّكَتِ الْمُمْكِنَاتُ * أَيُّ رَبِّ أَنَا
عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ * أَكُونُ حَاضِرًا قَائِمًا بَيْنَ
أَيَادِي مَشِيَّتِكَ وَإِرَادَتِكَ وَمَا أُرِيدُ إِلَّا رِضَاكَ
* أَسْأَلُكَ بِبَحْرِ رَحْمَتِكَ وَشَمْسِ فَضْلِكَ بِأَنْ
تَفْعَلَ بِعَبْدِكَ مَا تُحِبُّ وَتَرْضَى * وَعِزَّتِكَ
الْمُقَدَّسَةِ عَنِ الذِّكْرِ وَالثَّنَاءِ كُلِّ مَا يَظْهَرُ مِنْ
عِنْدِكَ هُوَ مَقْصُودُ قَلْبِي وَمَحْبُوبُ فُؤَادِي *
إِلَهِي إِلَهِي لَا تَنْظُرْ إِلَى آمَالِي وَأَعْمَالِي بَلْ إِلَى
إِرَادَتِكَ الَّتِي أَحَاطَتْ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ * وَ

چون سرو آزاد در جویبار خوش یزدانی ببالد و
آسایش یابد . ع ع

این مناجات را هر نفسی به کمال تضرع و
ابتهاال بخواند سبب روح و ریحان قلب این عبد
گردد و حکم ملاقات دارد :

إِلَهِي إِلَهِي أَنِّي أَبْسُطُ إِلَيْكَ أَكْفَ التَّضَرُّعِ وَ
السَّبْتِ وَالِابْتِهَالِ وَأُعَقِّرُ وَجْهِي بِتُرَابِ عَتَبَةِ
تَقَدَّسَتْ عَنْ إِدْرَاكِ أَهْلِ الْحَقَائِقِ وَالتَّعْوَتِ مِنْ
أُولَى الْأَلْبَابِ أَنْ تَنْظُرَ إِلَى عَبْدِكَ الْخَاضِعِ
الْخَاشِعِ بِبَابِ أَحَدِيَّتِكَ بِلِحَظَاتِ أَعْيُنِ

فراز گردند و با نغمه و آواز به شکرانه الطاف
پردازند توئی مقتدر و توانا و توئی دهنده و
بخشنده و بینا آنک انت الکریم العظیم
المتعال. ع ع

اوست درخشنده و تابان

ای خداوند این بنده مستمند را در درگاه
خداوندیت ارجمند نما و این افتاده بیچاره را
بلند و دانشمند فرما دلش را دریا کن و جانش را
همدم جهان بالا همراز سروش و هم آواز مرغ پر
خروش تا چون پرنندگان گلشن آسمانی بنالد و

اسْمِكَ الْأَعْظَمِ يَا مَالِكَ الْأُمَمِ مَا أَرَدْتُ إِلَّا مَا
أَرَدْتَهُ وَلَا أَحِبُّ إِلَّا مَا تُحِبُّ*

ثُمَّ يَسْجُدُ وَيَقُولُ:

سُبْحَانَكَ مِنْ أَنْ تُوصَفَ بِوَصْفِ مَا سِوَاكَ أَوْ
تُعْرَفَ بِعِرْفَانِ دُونِكَ.

ثُمَّ يَقُومُ وَيَقُولُ:

أَيُّ رَبِّ فَاجْعَلْ صَلَاتِي كَوْثَرَ الْحَيَوَانِ لِيَبْقَى بِهِ
ذَاتِي بِدَوَامِ سُلْطَنَتِكَ وَ يَذْكُرَكَ فِي كُلِّ عَالَمٍ
مِنْ عَوَالِمِكَ.

ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَيْهِ لِلْقُنُوتِ مَرَّةً أُخْرَى وَيَقُولُ:

يَا مَنْ فِي فِرَاقِكَ ذَابَتْ الْقُلُوبُ وَالْأَكْبَادُ وَبِنَارِ
 حُبِّكَ اشْتَعَلَ مَنْ فِي الْبِلَادِ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
 الَّذِي بِهِ سَخَّرْتَ الْآفَاقَ بِأَنْ لَا تَمْنَعَنِي عَمَّا
 عِنْدَكَ يَا مَالِكَ الرَّقَابِ * أَيُّ رَبِّ تَرَى الْغَرِيبَ
 سَرَعَ إِلَى وَطْنِهِ الْأَعْلَى ظِلُّ قِبَابِ عَظَمَتِكَ وَ
 جَوَارِ رَحْمَتِكَ وَالْعَاصِي قَصَدَ بَحْرَ غُفْرَانِكَ وَ
 الدَّلِيلَ بِسَاطِ عِزِّكَ وَالْفَقِيرَ أَفَقَ غِنَائِكَ * لَكَ
 الْأَمْرُ فِيمَا تَشَاءُ * أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ الْمَحْمُودُ فِي
 فِعْلِكَ وَالْمُطَاعُ فِي حُكْمِكَ وَالْمُخْتَارُ فِي
 أَمْرِكَ.

ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَيْهِ وَيُكَبِّرُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ: اللَّهُ اِبْهَى

گردد و خاتمه الحیات فاتحه الالطاف شود و هر
 دم لطف و عنایتی رسد و هر نفس عفو و رحمتی
 مبدول گردد تا آنکه در ظلّ ممدود تحت لواء
 معقود به ملکوت محمود راجع گردد توئی مئان
 و مهربان و توئی ربّ الجود و الاحسان . ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای پروردگار این مشتاقان آشفته روی تو اند و سر
 گشته کوی تو و متوجه به سوی تو و عاشقان
 خوی دلجوی تو این نفوس مبارک را در جهان
 ملکوت بر سریر عزّت ابدیّه استقرار ده و اکیل
 جلیل مواهب کلیّه بر سر نه تا در جهان بالا سر

بود حال قصد ورود در ملکوت بقا نمود و توجه
 به جهان روحانی کرد و امید الطاف نامتناهی
 داشت ای آمرزگار گنه بیامرزد و عفو و غفران
 مبذول دار این تشنه را به چشمه حیات رسان و
 این ماهی را در بحر بی پایان غفران غوطه ده تا
 این طیر به گلشن رحمانی پرواز نماید و در
 حدائق عفو و مغفرت نامتناهی درآید توئی
 آمرزنده و بخشنده و مهربان . ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای خداوند فضل و عنایتی و حفظ و حمایتی و
 لطف و صیانتی تا نهایت ایام ممتاز از بدایت

ثُمَّ يَنْحَنِي لِلرُّكُوعِ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَيَقُولُ:

يَا إِلَهِي تَرَى رُوحِي مُهْتَرًا فِي جَوَارِحِي وَأَرْكَانِي
 شَوْقًا لِعِبَادَتِكَ وَشَغْفًا لِذِكْرِكَ وَثَنَائِكَ وَيَشْهَدُ
 بِمَا شَهِدَ بِهِ لِسَانُ أَمْرِكَ فِي مَلَكُوتِ بَيَانِكَ وَ
 جَبْرُوتِ عِلْمِكَ * أَيُّ رَبِّ أَحَبُّ أَنْ أَسْأَلَكَ فِي
 هَذَا الْمَقَامِ كُلِّ مَا عِنْدَكَ لِإِثْبَاتِ فَقْرِي وَإِعْلَاءِ
 عَطَائِكَ وَغَنَائِكَ وَإِظْهَارِ عَجْزِي وَإِبرَارِ
 قُدْرَتِكَ وَاقْتِدَارِكَ.

ثُمَّ يَقُومَ وَيَرْفَعُ يَدَيْهِ لِلْقُنُوتِ مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى وَيَقُولُ:

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ * لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الْحَاكِمُ فِي الْمَبْدِئِ وَالْمَأْبِ * إِلَهِي إِلَهِي
 عَفُوكَ شَجَّعَنِي وَرَحْمَتِكَ قَوَّتَنِي وَنِدَاوِكَ

أَيَّتْظَنِي وَفَضْلِكَ أَقَامَنِي وَ هَدَانِي إِلَيْكَ وَالْأَلَا
 مَا لِي وَ شَأْنِي لِأَ قَوْمَ لَدَى بَابِ مَدِينِ قُرَيْبِكَ أَوْ
 أَتَوَجَّهُ إِلَى الْأَنْوَارِ الْمُشْرِقَةِ مِنْ أَفْقِ سَمَاءٍ إِرَادَتِكَ
 * أَيُّ رَبِّ تَرَى الْمَسْكِينِ يَقْرَعُ بَابَ فَضْلِكَ وَ
 الْفَانِي يُرِيدُ كَوَثَرَ الْبَقَاءِ مِنْ أَيَادِي جُودِكَ * لَكَ
 الْأَمْرُ فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ يَا مَوْلَى الْأَسْمَاءِ وَ لِي
 التَّسْلِيمُ وَ الرِّضَاءُ يَا فَاطِرَ السَّمَاءِ.

ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَيْهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ وَيَقُولُ:

اللَّهُ أَعْظَمُ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ

ثُمَّ يَسْجُدُ وَيَقُولُ:

ترانه پردازند خدایا این نفوس را گناه بیامرزد و از
 چاه به اوج ماه برسان در گلشن الطاف راه ده و
 در چمن عفو و غفران پناه بخش سرور آزادگان
 کن و در حلقه مقربان درآر بازماندگان را نوازش
 فرما و آسایش بخش و زیور عالم آفرینش کن تا
 به ستایش تو پردازند و به تسبیح و تقدیس تو
 توئی عفو توئی غفور توئی آمرزنده و مهربان.

ع ع

هُوَاللَّهُ

ای پروردگار این نفس پاک توجه به ملکوت تو
 نمود و تضرع و زاری کرد تا حال اسیر ناسوت

و پرتوی ببخشا تا دلها آسمان گردد و جانها
گلستان توئی توانا توئی بینا . ع ع

هو الابهی

آمرزنده و مهربانا این جانهای پاک از زندان
خاک آزاد شدند و به جهان تو پرواز کردند
نیکخو بودند و مفتون روی تو و تشنه جوی تو در
زمان زندگانی به نوحه رحمانی زنده شدند دیده
بینا یافتند گوش شنوا داشتند از هر بستگی آزاد
بودند و پیوسته به عنایات خرم و دلشاد حال به
جهان راز پرواز نمودند و در جوار رحمت بر
شجره طوبی لانه و آشیانه سازند و به نغمه و

سُبْحَانَكَ مَنْ أَنْ تَصْعَدَ إِلَى سَمَاءٍ قُرْبِكَ أَذْكَارُ
الْمُقَرَّبِينَ أَوْ أَنْ تَصِلَ إِلَى فِنَاءِ بَابِكَ طُيُورُ أَفْتَدَةِ
الْمُخْلِصِينَ * أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ مُقَدَّسًا عَنِ
الصِّفَاتِ وَ مُنَزَّهًا عَنِ الْأَسْمَاءِ * لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
الْعَلِيُّ الْأَبْهَى .

ثُمَّ يَقْعَدُ وَيُقُولُ:

أَشْهَدُ بِمَا شَهِدْتَ الْأَشْيَاءَ وَالْمَلَأَ الْأَعْلَى وَالْجَنَّةَ
الْعُلْيَا وَعَنْ وَرَائِهَا لِسَانَ الْعِظَمَةِ مِنَ الْأَفْقِ الْأَبْهَى
أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَالَّذِي ظَهَرَ إِنَّهُ هُوَ
السِّرُّ الْمَكْنُونُ وَالرَّمْزُ الْمَخْزُونُ الَّذِي بِهِ اقْتَرَنَ
الْكَافُ بِرُكْنِهِ النُّونِ * أَشْهَدُ أَنَّهُ هُوَ الْمَسْطُورُ مِنْ

الْقَلَمِ الْأَعْلَى وَ الْمَذْكُورُ فِي كُتُبِ اللَّهِ رَبِّ
الْعَرْشِ وَالشَّرَى.

ثُمَّ يَقُومُ مُسْتَقِيمًا وَيَقُولُ:

يَا إِلَهَ الْوُجُودِ وَ مَالِكَ الْعَيْبِ وَ الشُّهُودِ تَرَى
عِبْرَاتِي وَ زَفْرَاتِي وَ تَسْمَعُ ضَجِجِي وَ صَرِيحِي وَ
حَنِينَ فُؤَادِي وَ عِزَّتَكَ اجْتِرَاحَاتِي أَبْعَدْتَنِي عَنِ
التَّقَرُّبِ إِلَيْكَ وَ جَرِيرَاتِي مَنَعْتَنِي عَنِ الْوُرُودِ فِي
سَاحَةِ قُدْسِكَ، أَيُّ رَبِّ حُبِّكَ أَضَانِي وَ
هَجْرَكَ أَهْلَكْتَنِي وَ بُعْدَكَ أَحْرَقْتَنِي أَسْأَلُكَ
بِمَوْطِئِ قَدَمِيكَ فِي هَذَا الْبَيْدَاءِ وَ بِلَبِيئِكَ لِيَّيْكَ
أَصْفِيائِكَ فِي هَذَا الْفُضَاءِ وَ بِنَفْحَاتِ وَحْيِكَ وَ

پاک را تابناک کن و در اعلیٰ غرف افلاک
منزل و مأوی بخش ظهیر و نصیر شو و شهیاران
کشور اثیر فرما تا هر یک در افق وجود تابنده
اختری گردند و از گنج محبت و هدایت دیهیم
و افسری جویند توئی مقتدر توئی توانا و توئی
شنونده و بینا. ع ع

پروردگارا کردگارا

ای یزدان من و خداوند مهربان من

این فارسیان یاران دیریند و دوستان راستان خاور
زمین شیفته و آشفته روی تو اند و سرگشته و
گمگشته کوی تو سالهای دراز نگران روی تابان
تو بودند و در آتش مهر سوزان توپس دری بگشا

نَسَمَاتِ فَجَرِ ظُهُورِكَ بَانَ تُقَدَّرَ لِي زِيَارَةَ
جَمَالِكَ وَالْعَمَلَ بِمَا فِي كِتَابِكَ.

ثُمَّ يَكْبِرُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ : اللَّهُ اِبْهِي

وَيُرْكَعُ وَيَقُولُ:

لَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي بِمَا أَيْدَيْتَنِي عَلَى ذِكْرِكَ وَ
تَنَائِكَ وَعَرَفْتَنِي مَشْرِقَ آيَاتِكَ وَجَعَلْتَنِي خَاضِعاً
لِرُبُوبِيَّتِكَ وَخَاشِعاً لِأَلُوْهِيَّتِكَ وَمُعْتَرِفاً بِمَا نَطَقَ
بِهِ لِسَانُ عَظَمَتِكَ.

ثُمَّ يَقُومُ وَيَقُولُ:

روز به روز ترقی کنند و شکفته گردند و پر بار و
برگ شونداى پروردگار جمله را هوشیار کن و
قوت و اقتدار بخش و مظاهر تأیید و توفیق فرما
که در نهایت برازندگی در بین خلق محشور
شوند توئی مقتدر و توانا . ع ع

ای یزدان پاک

این فارسیان یاران دیرینند و دوستان قدیم آواره
بودند و سرگردان و بی سر و سامان حال که در
پناه خود جان بخشیدی و الطاف بی پایان روا
داشتی معتکف کوی خویش نمودی و دلداده
روی خویش و با بهره از خوی خویشاین جانهای

إِلَهِي إِلَهِي عِصْيَانِي أَنْقِضْ ظَهْرِي وَ غَفَلْتِي
 أَهْلَكْتَنِي * كُلَّمَا أَتَفَكَّرْتُ فِي سُوءِ عَمَلِي وَ حُسْنِ
 عَمَلِكَ يَدُوبُ كِبْدِي وَيَغْلِي الدَّمُ فِي عُرُوقِي * وَ
 جَمَالِكَ يَا مَقْصُودَ الْعَالَمِ إِنَّ الْوَجْهَ يَسْتَحْيِي أَنْ
 يَتَوَجَّهَ إِلَيْكَ وَ أَيَادِي الرَّجَاءِ تَحْجُلُ أَنْ تَرْتَفِعَ
 إِلَى سَمَاءِ كَرَمِكَ * تَرَى يَا إِلَهِي عِبْرَاتِي تَمْنَعُنِي
 عَنِ الذِّكْرِ وَ الشَّنَاءِ يَا رَبَّ الْعَرْشِ وَ الشَّرَى *
 أَسْأَلُكَ بِآيَاتِ مَلَكُوتِكَ وَ أَسْرَارِ جِبْرُوتِكَ بِأَنْ
 تَعْمَلَ بِأَوْلِيَائِكَ مَا يَنْبَغِي لِجُودِكَ يَا مَالِكَ
 الْوُجُودِ وَ يَلِيقُ لِفَضْلِكَ يَا سُلْطَانَ الْغَيْبِ وَ
 الشُّهُودِ.

الانوار کن و در انجمن عالم انسانی چراغهای
 نورانی فرما پروردگارا اگر بنوازی هر یک شهباز
 اوج عرفان گردیم و اگر بگذاری بگدازیم و به
 ضرر و زیان گرفتار شویم هر چه هستیم از توئیم و
 به درگاهت پناه آریم توئی دهنده و بخشنده و
 توانا. ع ع

هُوَاللَّهُ

ای پاک یزدان این نهالان جویبار هدایت را از
 باران ابر عنایت تر و تازه فرما و به نسیم ریاض
 احدیت اهتزازی بخش و به حرارت شمس
 حقیقت جانی تازه عطا نما تا نشو و نما نمایند و

ثُمَّ يَكْبِرُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ : اللهُ اِبهى

وَيَسْجُدُ وَيَقُولُ:

لَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهَنَا بِمَا أَنْزَلْتَ لَنَا مَا يَقْرَبُنَا إِلَيْكَ
وَيَرْزُقُنَا كُلَّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ فِي كُتُبِكَ وَزُبْرِكَ * أَيُّ
رَبِّ نَسْأَلُكَ بِأَنْ تَحْفَظَنَا مِنْ جُنُودِ الظُّنُونِ وَ
الْأَوْهَامِ * إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْعَلَامُ.

ثُمَّ يَرْفَعُ رَأْسَهُ يَقْعُدُ وَيَقُولُ:

أَشْهَدُ يَا إِلَهِي بِمَا شَهِدَ بِهِ أَصْفِيَاوُكَ وَاعْتَرَفَ
بِمَا اعْتَرَفَ بِهِ أَهْلُ الْفِرْدَوْسِ الْأَعْلَى وَالَّذِينَ
طَافُوا عَرْشِكَ الْعَظِيمِ * الْمَلِكُ وَالْمَلَائِكَةُ
لَكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ.

خود مگذار و از باران عنایت دریغ مدار از
سحاب جودت ببار تا نهال وجود ببار آید و
دلبر مقصود در کنار. عبدالبهاء عباس

هُوَ اللهُ

خداوندا مهربانا کودکانیم بینوا و طفلانیم در
نهایت فقر و فنا ولی سبزه جویبار توئیم و نهالهای
پر شکوفه بهار تو از رشحات سحاب رحمت
طراوتی بخش و از حرارت آفتاب موهبت نشو و
نما احسان فرما از نسیم حدائق حقایق لطافتی
عنایت کن و در بوستان معارف درختان پر برگ
و بار فرمادر افق سعادت ابدی نجوم ساطع

وضو

وَمَنْ أَرَادَ أَنْ يُصَلِّيَ لَهُ أَنْ يَغْسِلَ يَدَيْهِ وَفِي حِينِ لَعْسَلٍ
يَقُولُ:

إِلَّهِ قَوِّ يَدَيَّ لِتَأْخُذَ كِتَابَكَ بِاسْتِقَامَةٍ لَا تَمْنَعُهَا
جُنُودُ الْعَالَمِ ثُمَّ أَحْفَظْهَا عَنِ التَّصَرُّفِ فِيمَا لَمْ
يَدْخُلْ فِي مَلِكِهَا * إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ.

وَفِي حِينِ غَسْلِ الْوَجْهِ يَقُولُ:

أَيُّ رَبِّ وَجْهَتُ وَجْهِي إِلَيْكَ * نَوَّرَهُ بِأَنْوَارِ
وَجْهِكَ ثُمَّ أَحْفَظْهُ عَنِ التَّوَجُّهِ إِلَى غَيْرِكَ

هُوَاللَّهُ

ای خدا طفل معصومم در پناه خود حفظ نما
عنایتی کن و رحمتی بفرما تربیت نما به نعمت
بپرور قابلیتت بخش تا ملکوتی گردم ربانی شوم
روحانی شوم نورانی گردم توئی مقتدر و توانا و
مهربان . عبدالبهاء عباس

هُوَاللَّهُ

ای بدیع الألفاف لطفی بدیع نما و لطافت ربیع
بخشا ما نهالانیم به دست مرحمتت کشته و با
آب و گل مودتت سرشته محتاج جوی عطای
توئیم و شایان ابر سخای تواین کشت امید را به

نماز وسطی

صلوة وسطی که در بامداد و حین زوال (ظهر تا غروب) و اصیل (بعد از غروب) تلاوت میشود)

وَبَعْدُ لَهُ أَنْ يَقُومَ مُتَوَجِّهًا إِلَى الْقِبْلَةِ وَيَقُولُ:
شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ * لَهُ الْأَمْرُ وَالْخَلْقُ *
قَدْ أَظْهَرَ مَشْرِقَ الظُّهُورِ وَمُكَلَّمَ الطُّورِ الَّذِي بِهِ أُنَارَ
الْأَفُقِ الْأَعْلَى وَنَطَقَتْ سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى وَارْتَفَعَ
النِّدَاءُ بَيْنَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ قَدْ آتَى الْمَالِكُ
الْمُلْكَ وَالْمَلَكُوتَ وَالْعِزَّةَ وَالْجَبْرُوتَ لِلَّهِ مَوْلَى
الْوَرَى وَمَالِكِ الْعَرْشِ وَالثَّرَى

ثُمَّ يَرْكَعُ وَيَقُولُ:

ذلت برهان بی برگ و باریم به برگ و نوا رسان
گنج ملکوت خواهیم و کنز لاهوتی طلبیم غنای
حقیقی جوئیم و از بقای معنوی سخن گوئیم هر
که را پرتو آفتاب درخشانت گیرد از ظلمت تراب
بیزار است و هر که را آب ناب سیراب نماید از
نمایش سراب در کنار پس ای پروردگار نیستی
آموز تا نار هستی بر افروزد و حجاب خود پرستی
بسوزد تا میان حبیب و محبوب آشنائی افتد و
بین طالب و مطلوب رسم جدائی برافند توئی
دهنده و بخشنده و مهربان اتک انت الکریم
العزیز المنان . ع ع

سُبْحَانَكَ عَنْ ذِكْرِي وَ ذِكْرِ دُونِي وَ وَصْفِي وَ
وَصْفِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ

ثُمَّ يَقُومَ لِلْقُوتِ وَيَقُولُ:

يَا إِلَهِي لَا تُخَيِّبْ مَنْ تَشَبَّثَ بِأَنَا مِلِ الرَّجَاءِ
بِأَذْيَالِ رَحْمَتِكَ وَ فَضْلِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ثُمَّ يَقْعُدُ وَيَقُولُ:

أَشْهَدُ بِوَحْدَانِيَّتِكَ وَ فَرْدَانِيَّتِكَ وَ بَأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ * قَدْ أَظْهَرْتَ أَمْرَكَ وَ وَفَيْتَ
بِعَهْدِكَ وَ فَتَحْتَ بَابَ فَضْلِكَ عَلَيَّ مَنْ فِي
السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ * وَ الصَّلَاةُ وَ السَّلَامُ وَ

و به جهان لاهوت هدايت فرما توئی مقتدر و
مهربان و توئی دهنده و بخشنده و سابق الإنعام.

ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای ایزد دادگر ای خدای مهر پرور ما نهالان
بوستان توئیم به دست مرحمت کشته و به جبهه
ما خط محبت نوشته کل را اشجار پر ثمر کن و
همه ما را درختان بارور فرما حروفات مفرده ایم
کلمات باهرات نما کلمات مجمله ایم آیات
بینات فرما اوراق باطله ایم کتاب مبین کن نقاط
سافله ایم احرف علیین نما ذلیل و خواریم از

هُوَاللّٰهُ

طفل صغیرم پستان عنایت را ثدی عزیزکن و از
شهد و شیر محبتت نشو و نما بخش و در آغوش
معرفت پرورش ده در کودکی آزادگی ده و
فرزانگی بخش و این بی نیاز را محرم ملکوت
راز نما توئی مقتدر و توانا . ع ع

هُوَاللّٰهُ

خداوندا این طفل صغیر را در آغوش محبتت
پرورش فرما و از ثدی عنایت شیر ده این نهال
تازه را در گلشن محبتت بنشان و به رشحات
سحاب عنایت پرورش ده از اطفال ملکوت کن

التَّكْوِيْنِ وَ الْبَهَاءِ عَلَىٰ أَوْلِيَاءِكَ الَّذِينَ مَا مَنَعْتَهُمْ
شُرُونَاتُ الْخَلْقِ عَنِ الْإِقْبَالِ إِلَيْكَ وَ أَنْفَقُوا مَا
عِنْدَهُمْ رَجَاءً مَا عِنْدَكَ * إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ
الْكَرِيمُ.

نماز صغیر

(صلاة صغیر که از زوال به زوال (ظهر تا غروب) تلاوت
می شود)

أَشْهَدُ يَا إِلَهِي بِأَنَّكَ خَلَقْتَنِي لِعِرْفَانِكَ وَ
عِبَادَتِكَ * أَشْهَدُ فِي هَذَا الْحِينِ بِعَجْزِي وَ
قُوَّتِكَ وَ ضَعْفِي وَ اِقْتِدَارِكَ وَ فَقْرِي وَ غِنَائِكَ *
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُهَيِّمِنُ الْقَيُّومُ.

دعا برای تلاوت در هر صبح و شب

﴿هو الاهی﴾

(اقرأ هذا الدعاء في كلِّ صباح و مساء)

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْإِعْظَمِ الَّذِي بِهِ اشْرَقَتْ شَمْسُ
أَمْرِكَ عَنِ افْقِ وَحْيِكَ بَأَنْ لَا تَجْعَلَنَا مَحْرُومًا مِنْ
نَفْحَاتِ النَّبِيِّ تَمَرَّ عَنْ شَطْرِ عَنَانِكَ ثُمَّ اجْعَلْنَا يَا
إِلَهِي خَالِصًا لَوَجْهِكَ وَ مَنقُطَعًا عَمَّا سِوَاكَ ثُمَّ
احْشُرْنَا فِي زَمْرَةِ عِبَادِكَ الَّذِينَ مَا مَنَعْتَهُمْ إِشَارَاتِ
الْبَشَرِيَّةِ عَنِ التَّوَجُّهِ إِلَى الْمَنْظَرِ الْأَحَدِيَّةِ * أَي
رَبِّ فَادْخُلْنَا فِي ظِلِّ رَحْمَتِكَ الْكُبْرَى ثُمَّ احْفَظْنَا

طراوت بخش بیدار کن هشیار کن بزرگوار کن
حیات ابدیه بخش و در ملکوت پایدار کن.

ع ع

هُوَاللَّهُ

ای جلیل اکبر این کنیز صغیر را دختر خوش اختر
فرما و در درگاه احدیت عزیز کن از جام
محبتت لبریز نما تا شور و ولهی انگیزد و مشک
و عنبری بیزد توئی مقتدر و توانا و توئی دانا و
بینا . ع ع

گلشن فرما از هر قیدی آزاد کن الطاف بی پایان
عطا نما تا جز تو نبینیم و به غیر از راه محبت
نیوئیم و جز راز دلبری تو نگوئیم توئی بیننده و
بخشنده و توانا. ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای خداوند بیمانند کودکی بینوا را پناه باش و
بیچاره پرگناه را آمرزنده و مهربانای پروردگار هر
چند گیاه تباہیم ولی از گلستان توئیم و نهال بی
شکوفه و برگیم ولی از بوستان تو پس این گیاه را
به رشحات سحاب عنایت پرورش ده و این
نهال پژمرده را به نسیم بهار روحانی حرکت و

من عبادك اللّٰذين كفروا باسمك الّٰبهي و اشربنا
زلال خمر عنایتك و رحيق فضلك و الطافك * و
انك انت المقتدر على ما تشاء و انك انت
الغفور الرّحيم * أي ربّ فاستقمنا على حبّك
بين خلقك * لأنّ هذا أعظم عطيتك لبريتك و
انك انت أرحم الرّاحمين *

دعای صبح

﴿هُوَ السَّمْعُ الْمُجِيبُ﴾

يا الهی أصبحت في جوارك و الّذی استجارك
ينبغي أن يكون في كنف حفظك و حصن

حمایتک * ای رب نور باطنی بانوار فجر ظهورک
کما نورت ظاهری بنور صباح عطائک *

دعای خواب

﴿أَنْتَ الذَّاكِرُ وَأَنْتَ الْمَذْكُورُ﴾

یا الهی و سیدی و مقصودی اراد عبدک آن ینام
فی جوار رحمتک و یستریح فی ظلّ قباب
فضلك مستعیناً بحفظک و حراستک * ای ربّ
أَسْأَلُکَ بَعِیْنِکَ الَّتِی لَا تَنَامُ أَنْ تَحْفَظَ عَیْنِی عَنِ
النَّظَرِ الِی دُونَکَ ثُمَّ زِدْ نُوْرَهَا لِمَشَاهِدَةِ آثَارِکَ وَ
النَّظَرِ الِی أَفْقِ ظُهُورِکَ * أَنْتَ الَّذِی ضَعَفْتَ

هُوَاللّٰهُ

ای بی نیاز این کنیز ناچیز را در آستان مبارکت
قبول فرما و این بال و پر شکسته را در هوای
قدس عنایتت پرواز ده این فقیره را به کنز غنا
دلالت فرما و این ذلیله را به درگاه عزّت
هدایت کن . ع ع

هُوَاللّٰهُ

پروردگارا کنیز درگاهم و ضعیف ناتوان و تو معین
و نصیر بیچارگانای دلبر مهربان آتشی در جان و
دل افروز و پرده اوهام بسوز دیده به مشاهده
جمالت روشن کن جان و وجدانم غبطه گلزار و

کینونه القدرة عند ظهورات قدرتك * لا إله إلا
أنت القويّ الغالب المختار*

دعای خروج از شهر

﴿هُوَ اللهُ تَعَالَى شَأْنُهُ الْعَظْمَةُ وَالْأَقْتِدَارُ﴾

يا أيّها المذكور لدى المظلوم، فى حين الخروج
عن المدينة قل إلهى إلهى خرجت من بيتي
معتصماً بحبل عنایتك و أودعت نفسى تحت
حفظك و حراستك * أسألك بقدرتك التى بها
حفظت اوليائك من كلّ ذى غفلة و ذى شرارة و
كلّ ظالم عنيد و كلّ فاجر بعيد بان تحفظني

زنان و پاکویان افروخته اند و جان سوخته و از ما
سوی تو دو دیده دوخته ای دلبر مهربان این
ورقات فانیات را پر شور و شعله نما تا از لمعه نور
در صحرای طور اقتباس کنند و رَبِّ أَرِنِي كَوِيان
یوم لقا را احساس نمایند پروردگارا هر چند ایام
غیبت است ولی این قرن عظیم ترا عصر ظهور
است و این صحرای وسیع وادی ایمن و شعله
طور پروردگارا فیض ابدی بخش و فوز سرمدی
ده تا به خدمت امرت قیام نمایند و آن کشور را
به جلیل اکبر دلالت کنند توئی دهنده و بخشنده
و مهربان . ع ع

بجودك وفضلك ثم أرجعني الى محلّى بحولك
وقوتك أنّك أنت المقتدر المهيمن القيوم*

دعای شکر

﴿هُوَ اللهُ تَعَالَى شَأْنُهُ الْعِظْمَةُ وَالْإِقْتِدَارُ﴾
الهی الھی أشکرک فی کلّ حال و أحمدک فی
جميع الاحوال * فی النّعمة الحمد لك يا اله
العالمين و فی فقدھا الشّکر لك يا مقصود
العارفين * فی البأساء لك الثّناء يا معبود من فی
السّموات و الارضين و فی الضّراء لك السّناء يا
من بك انجذبت أفئدة المشتاقين * فی الشّدّة
لك الحمد يا مقصود القاصدين و فی الرّخاء

شجره عنایت دمیده چشمش به افق الطاف بی
پایان باز است و قلبش در خلوتگاه راز محرم و با
واقفان راز دمساز و همراز از ملکوت ابهات
تأییدی بفرما و از جبروت اعلایت توفیقی عنایت
کن که بر عهد و میثاقت مستقیم و بر قرار ماند و
بر پیمان و ایمان ثابت و استوار ربّ و ففّمها علی
ما تُحِبُّ و تُرَضَى إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْوَهَّابُ.

ع ع

هُوَ اللهُ

ای دلبر آفاق این جمع نساء ترا کنیزانند و از
شدّت محبّت اشک ریزان و از کمال شوق کف

لك الشكر يا أيها المذكور في قلوب المقربين *
 في الثروة لك البهاء يا سيّد المخلصين و في
 الفقر لك الامر يا رجاء الموحدين * في الفرح
 لك الجلال يا لا إله إلا أنت و في الحزن لك
 الجمال يا لا إله إلا أنت * في الجوع لك
 العدل يا لا إله إلا أنت و في الشبع لك الفضل
 يا لا إله إلا أنت * في الوطن لك العطاء يا لا
 إله إلا أنت و في الغربة لك القضاء يا لا إله إلا
 أنت * تحت السيف لك الافضال يا لا إله إلا
 أنت و في البيت لك الكمال يا لا إله إلا أنت *
 في القصر لك الكرم يا لا إله إلا أنت و في
 التراب لك الجود يا لا إله إلا أنت * في

غريق بحر عصيانيم توئی خداوند مهربان عفو
 قصور فرما و مغفرت موفور بنما فیض حضور
 بخش و صهبای سرور بنوشان ما اسیر خطائیم و
 توئی امیر عطا ما غریق معصیتیم و تو خداوند
 رحمت کبری هر چه هستیم منسوب به آستان
 توئیم و هر چه باشیم مقیم درگاه تو توئی
 بخشنده و درخشنده و پاینده و مهربان و توئی
 کریم و رحیم و عظیم الأحسان و کثیر الغفران
 انک انت التّوّاب یا ربّ الأرباب . ع ع

هو الابهی

پروردگارا پاک کردگارا این ورقه خضره نضره که
 در ریاض محبت روئیده و در حدیقه معرفت از

چشمی اشکبار توجّه به ملکوت اسرار داشت
 بسا شبها که مشغول به راز و نیاز بود و بسا روزها
 به یاد تو همدم و دمساز هیچ صبحی غافل نبود
 و هیچ شامی آفل نگشت مانند مرغ خوش
 آهنگ هر دم به تلاوت الواح و آیات مشغول
 بود و به مثابه آئینه آرزوی نور تجلّی مینمود ای
 آموزگار این هوشیار را به بارگاه بزرگواری خویش
 راه ده و این مرغ دست آموز را به حدیقه بقا
 پرواز بخش این مشتاق پر احتراق را به وثاق
 وصال داخل کن و این آشفته پریشان را از
 حرمان نجات بخش و به ایوان رحمن در آرای
 پروردگار هر چند گنه کاریم توئی آموزگار هر چند

السّجن لك الوفاء يا سابغ النّعم و في الحبس
 لك البقاء يا مالك القدم * لك العطاء يا مولی
 العطاء و سلطان العطاء و مالك العطاء أشهد
 أنّك محمود في فعلك يا أصل العطاء و مطاع
 في حكمك يا بحر العطاء و مبدأ العطاء و مرجع
 العطاء*

دعای صیام (روزه)

﴿هُوَ الْعَزِيزُ الْمَنَّانُ﴾

يا إله الرّحمن و المقتدر على الامكان ترى
 عبادك و أرقائك الذين يصومون في الايام بأمرك
 و ارادتك و يقومون في الاسحار لذكرك و ثنائك

جام عشق بنوشان و نور عرفان بخش در چشمه
ایوب غوطه ده و از محن و آلام اخلاق بشری
شفا بخش پرتوی از صفات خویش مبدول فرما
آسمانی کن ربّانی نما نفثات روح القدس بدم
به روح وحدت عالم انسانی زنده نما لسان
ناطق ده قلب فارغ بخش حجج و برهان الهام
کن و سبب هدایت نفوس فرما توئی مقتدر و
توانا و توئی کریم و رحیم و دانا . ع ع

یزدان مهربانا

این کنیز عزیز وله انگیز بود و با عقل و تمیز
مشتاق دیدار بود و آرزوی آن دیار مینمود و با

رجاء ما کنز فی کنائز فضلک و خزائن جودک و
کرمک * أسألك یا من بیدک زمام الممکنات و
فی قبضتک ملکوت الأسماء و الصّفات بأن لا
تحرم عبادک عن أمطار سحاب رحمتک فی
أیامک و لا تمنعهم عن رشحات بحر رضائک *
أی ربّ قد شهدت الذّرات بقدرتک و سلطانک
و الآیات بعظمتک و اقتدارک * فارحم یا إله
العالم و مالک القدم و سلطان الامم عبادک
الذّین تمسّکوا بحبل أوامرک و خضعوا عند
ظهورات أحکامک من سماء مشیتک * ای ربّ
ترى عیونهم ناظرة الی أفق عنایتک و قلوبهم
متوجّهة الی بحور الطافک و أصواتهم خاشعة

لندائك الاحلى الذي ارتفع من المقام الاعلى
باسمك الابهى * أي رب فانصر أحببتك الذين
نبدو ما عندهم رجاء ما عندك و أحاطتهم
البأساء و الصّراء بما أعرضوا عن الوری و أقبلا
الى الأفق الاعلى * أي رب أسألك بأن
تحفظهم من شئون النفس و الهوى و تؤيّدهم
على ما ينفعهم فى الآخرة و الاولى * أي رب
أسألك باسمك المكنون المخزون الذي ينادى
بأعلى النداء فى ملكوت الانشاء و يدعو الكل
الى سدرۃ المنتهى و المقام الاقصى بأن تنزل
علينا و على عبادك من أمطار سحاب رحمتك
ليطهرنا عن ذكر غيرك و يقربنا الى شاطئ بحر

منزل و مأوى بخش و نور دیده اش و فلذہ
کبدش را از هر مشکلی و بلیه شديده رهائی
بخش و روح و جانش و پسر مهربانش در کھف
حمایت صیانت فرما توئی عفو غفور و راحم یوم
النشورای خداوند این مادر و فرزند را در بحبوحه
جنت ابهى ملجأ و پناه ده و در جوار رحمت
کبرى بعد از عروج از عالم ادنى منزل و مأوى
بخش اتک انت الکریم المتعال . ع ع

هُوالله

ای خداوند این کنیز مستمند را در ملکوت
خویش قبول نما و به فیض ابدی محفوظ فرما

فضلک * ای ربّ فاکتب لنا من قلمک الاعلی
ما یبقی به ارواحنا فی جبروتک و آسمائنا فی
ملکوتک و أجسادنا فی کنائز حفظک و أجسامنا
فی خزائن عصمتک * انک أنت المقتدر علی ما
کان وما یرکون * لا إله إلا أنت المهیمن القیوم
* ای ربّ ترى آیادی الرجاء مرتفعة الی سماء
جودک و کرمک * أسألك بأن لا ترجعها الا بکنوز
عطائک و احسانک * ای ربّ فاکتب لنا و
لآبائنا و أمهاتنا کلمة الغفران ثم اقض لنا ما
أردناه من طمطام فضلک و مواهبک ثم اقبل منّا
یا محبوبنا ما عملناه فی سبیلک * انک أنت
المقتدر المتعالی الفرد الواحد الغفور العطوف *

کن آسمانی فرما تا از عالم طبیعت رها یابم و از
جهان ماوراء طبیعت خبر بگیرم زنده شوم خلق و
خوی رحمانی جویم نشر تعالیم الهی نمایم
فیض ابدی طلبم و موهبت الهی خواهم توئی
دهنده و بخشنده و مهربان . ع ع

هو الابهی

ای پروردگاری آمرزگاری این امه موقنه ات را با
اولاد و احفاد بر عهد و میثاقت ثابت و مستقیم
فرما و بر پیمانت محکم و استوار نما و از امتحان
و افتتان محفوظ و مصون بدار و از مادون خود
مستغنی و بی نیاز کن و در پناه عفو و غفران

دعای نوروز

﴿الاعظم﴾

لَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي بِمَا جَعَلْتَ النَّيْرُوزَ عِيدًا لِلَّذِينَ صَامُوا فِي حَبِّكَ وَكَفَّوْا أَنْفُسَهُمْ عَمَّا يَكْرَهُهُ رِضَاؤُكَ * أَي رَبِّ اجْعَلْهُمْ مِنْ نَارِ حَبِّكَ وَحَرَارَةِ صَوْمِكَ مُشْتَعِلِينَ فِي أَمْرِكَ وَمُشْتَغَلِينَ بِذِكْرِكَ وَثَنَائِكَ * أَي رَبِّ لَمَّا زَيَّنْتَهُمْ بِطَرَازِ الصَّوْمِ زَيَّنْتَهُمْ بِطَرَازِ الْقَبُولِ بِفَضْلِكَ وَاحْسَانِكَ لِأَنَّ الْأَعْمَالَ كُلَّهَا مَعْلُوقَةٌ بِقَبُولِكَ وَمَنْوُطَةٌ بِأَمْرِكَ * لَوْ تَحَكَّمْ لِمَنْ أَفْطَرَ حَكْمَ الصَّوْمِ أَنَّهُ مَمَّنٌ صَامَ فِي أَزْلِ الْأَزَالِ وَ لَوْ تَحَكَّمْ لِمَنْ صَامَ حَكْمَ الْإِفْطَارِ أَنَّهُ مَمَّنٌ اغْبِرْ بِهِ ثَوْبَ الْأَمْرِ وَ بَعْدَ عَنِ زَلَالِ هَذَا

فرما تا از اجتماع آن دو بحر محبت موج الفت بر خیزد و لآلی سلاله نجیبه مقدسه بر ساحل وجود ریزد مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزُخٌ لَا يَبْغِيَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللَّوْهُ وَالْمَرْجَانُ . ای خداوند مهربان این اقتران را اسباب تولید دُرِّ و مرجان فرما اتک انت المقتدر العزيز الغفور الرحمن الرحيم . ع ع

هُوَاللَّهُ

پروردگارا عنایت فرما هدایت بخش پرورش ده نشو و نما عطا کن بنت ملکوت نما فیض لاهوت بخش روحانی کن نورانی نما رحمانی

بخش و آیت تفرید فرما و جمیع اهل و اطفال و
یارانش را دوست دار. ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای خداوند بیمانند به حکمت کبرایت اقتران در
بین اقران مقدر فرمودی تا سلاله انسان در عالم
امکان تسلسل یابد و همواره تا جهان باقی به
عبودیت و عبادت و پرستش و ستایش و نیایش
درگاه احدیت مشغول و مألوف گردند و ما
خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ حال این دو
مرغ آشیانه محبت را در ملکوت رحمانیت
عقد اقتران ببند و وسیله حصول فیض جاودان

السَّلسَالُ * أَنْتَ الَّذِي بَكَ نَصَبْتَ رَايَةَ أَنْتَ
المحمود في فعلك و ارتفعت أعلام أنت
المطاع في أمرك * عرّف يا الهي عبادك هذا
المقام ليعلموا شرف كلّ أمر بأمرك و كلمتك و
فضل كلّ عمل باذنك و ارادتك و ليروا زمام
الاعمال في قبضة قبلك و أمرك لئلا يمنعهم
شيء عن جمالك في هذه الايام التي فيها ينطق
المسيح الملك لك يا موجد الروح و يتكلّم
الحبيب لك الحمد يا محبوب بما أظهرت
جمالك و كتبت لاصفيائك الورد في مقرّ ظهور
اسمك الاعظم الذي به ناح الامم الآ من
انقطع عمّا سواك مقبلاً الى مطلع ذاتك و مظهر

صفاتك * اى ربّ قد أفطر اليوم غصنك و من
فى حولك بعد ما صاموا فى جوارك طلباً
لرضائك قدر له و لهم و للذين وردوا عليك فى
هذه الايام كلّ خير قدرته فى كتابك ثمّ ارزقهم
ما هو خير لهم فى الدنيا و الآخرة * انك انت
العليم الحكيم*

دعاى شفا

﴿ بِسْمِ اللّٰهِ اَلْمَنَّعِ اَلْاَقْدَسِ اَلْاَرَفِّعِ اَلْاَبْهٰى ﴾
بِكَ يَا عَلِيُّ بِكَ يَا وَفِيُّ بِكَ يَا بَهِيُّ * اَنْتَ
الْكَافِي وَ اَنْتَ الشّافِي وَ اَنْتَ الْبَاقِي يَا باقى *
بِكَ يَا سُلْطَانُ بِكَ يَا رَفْعَانُ بِكَ يَا دَيَّانُ * اَنْتَ

گنه کاریم ولی امید به وعد و نوید تو داریم و هر
چند در ظلمت خطا مبتلائییم ولكن توجه به
صبح عطا داشته و داریم به آنچه سزاوار درگاه
است معامله کن و هر چه شایگان بارگاه است
شایان فرما توئی غفور توئی عفو و توئی بخشنده
هر قصور. ع ع

هُوالله

ای پروردگار این بنده جان نثار را در پناه
ملکوت ابهات محفوظ و مصون دار و در ظلّ
شجره انیسایت محفوظ و مسرور قوت توحید

خدا در سبیلت هر بلائی را مهیا هستم و هر
صدمه ای را به جان و دل آرزو نمایم ای خدا از
امتحان محافظه نما تو میدانی که از هر چیزی
گذشته ام و از هر فکری فارغ شده ام جز ذکر تو
شغلی ندارم و جز خدمت آرزویی نخواهم. ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار پدر و مادر این بنده درگاه را در
دریای غفران غوطه ده و از گناه و خطا پاک و
مقدس نما عفو و بخشش شایان نما و غفران و
آمزش ارزان کن توئی آمرزنده و توئی غفور
توئی بخشنده فیض موفور ای آمرزگار هر چند

الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي *
بِكَ يَا أَحَدُ بِكَ يَا صَمَدُ بِكَ يَا فَرْدُ * أَنْتَ
الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي *
بِكَ يَا سُبْحَانَ بِكَ يَا قُدْسَانُ بِكَ يَا مُسْتَعَانُ *
أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا
بَاقِي * بِكَ يَا عَلِيمُ بِكَ يَا حَكِيمُ بِكَ يَا
عَظِيمُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ
الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا رَحْمَنُ بِكَ يَا عَظْمَانُ
بِكَ يَا قَدْرَانُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ
أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا مَعشُوقُ بِكَ يَا
مَحْبُوبُ بِكَ يَا مَجْدُوبُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا عَزِيزُ بِكَ

هُوَاللَّهُ

ای خدا تو شاهی و گواهی که در دل و جان
آرزویی ندارم جز آنکه به رضایت موفق گردم و
به عبودیتت مؤید شوم به خدمتت پردازم و در
کرم عظیمتت بکوشم و جان و دین را در راهت
فدا نمایم توئی دانا توئی بینا هیچ آرزویی جز
این ندارم که از محبتت سر به کوه و صحرا نهم و
فریاد به ظهور ملکوتت نمایم و ندایت را به
جمیع گوشها برسانم ای خدا این بیچاره را چاره
ئی بخش و این دردمند را درمانی ده و این
مریض را علاجی عطا کن با قلبی سوزان و
چشمی گریان به درگاهت مناجات مینمایم ای

یا نَصِيرُ بَكَ يَا قَدِيرُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بَكَ يَا حَاكِمُ
بَكَ يَا قَائِمُ بَكَ يَا عَالِمُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بَكَ يَا رُوحُ بَكَ
يَا نُورُ بَكَ يَا ظُهُورُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي
وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بَكَ يَا مَعْمُورُ بَكَ يَا
مَشْهُورُ بَكَ يَا مَسْتُورُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بَكَ يَا غَائِبُ
بَكَ يَا غَالِبُ بَكَ يَا وَاهِبُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ
أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بَكَ يَا قَادِرُ
بَكَ يَا نَاصِرُ بَكَ يَا سَاتِرُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بَكَ يَا صَانِعُ

خداوند شکر ترا که یاران ارحمند را هوشمند
فرمودی و هر مستمند را از کنز هدایت بهره مند
کردی مواهب بیکران مبذول داشتی و بخشش
بی پایان شایان فرمودی هدایت کبری رایگان
بخشیدی و موهبت عظمی ارزان نمودی پس
این یاران را در ملکوت بزرگوار فرما و با
یکدیگر رؤف و مهربان فرما تا هر یک بجهت
دیگری جانفشانی نماید و گوهر افشانی کند و به
میدان قربانی شتابد فیض رحمانی یابد و
مواهب آسمانی جوید. ع ع

بِكَ يَا قَانِعُ بِكَ يَا قَالِعُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا طَالِعُ بِكَ
يَا جَامِعُ بِكَ يَا رَافِعُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا مَانِعُ بِكَ
يَا صَانِعُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ
الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا جَلِيلُ بِكَ يَا جَمِيلُ
بِكَ يَا فَضِيلُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ
أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا عَادِلُ بِكَ يَا
فَاضِلُ بِكَ يَا بَادِلُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي
وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا قِيَوْمُ بِكَ يَا
دِيْمَوْمُ بِكَ يَا عَلْوْمُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي
وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا عَظُوْمُ بِكَ يَا

هُوَالله

ای خداوند بیهمتا این نفوس را سرا پا نورانی و
قلوبشان را رحمانی کن و جانشان را سبحانی
نما تا در جمیع مراتب به آنچه لایق این یوم
عظیم است قیام نمایند و موفق به رضای تو
شوند . ع ع

هُوَالله

ای خداوند تو آگاهی و دانا و بینا که آنی فراغت
از یاد یارانت ندارم و بدون ذکر ایشان نفسی
برنیارم و به جز لقایشان آرزویی ندارم محبتشان
راحت جان است و لقایشان مسرت وجدان ای

قَدُومٌ بِكَ يَا كَرُومُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي
وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا مَحْفُوظٌ بِكَ يَا
مَلْحُوظٌ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ
الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا عَطُوفٌ بِكَ يَا رُؤُوفٌ
بِكَ يَا لَطُوفٌ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ
أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا مَلَادٌ بِكَ يَا مَعَادٌ
بِكَ يَا مُسْتَعَادٌ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ
أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا غِيَاثٌ بِكَ يَا
مُسْتَعَاثٌ بِكَ يَا نَقَاثٌ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا كَاشِفٌ
بِكَ يَا نَاشِفٌ بِكَ يَا عَاطِفٌ * أَنْتَ الْكَافِي وَ
أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا جَانُ

را گلزار نما تا بوی خوی خوشش جان پرور گردد
و پرتو رویش افزون از ماه و اختر توئی مهربان و
توئی بخشنده و توانا .

هُوَاللَّهُ

ای دلبر آفاق بنده مشتاق را نصیبی از اشراق
ده روح را پرفتوح کن و دل را از بند آب و گل
برهان و چون گل خندان کن و چشم را مانند ابر
گریان فرما تا در آتش عشقت بسوزد و بسازد و به
آهنگ خوشی به مدائح و نعوت پردازد و بنوازد
ای پروردگار کامکار فرما و در دو جهان سر فراز
کن توئی مقتدر و توانا . عبدالبهاء عباس

بِكَ يَا جَانَانُ بِكَ يَا اِيْمَانُ * اَنْتَ الْكَافِي وَ
اَنْتَ الشَّافِي وَ اَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا
سَاقِي بِكَ يَا عَالِي بِكَ يَا غَالِي * اَنْتَ الْكَافِي
وَ اَنْتَ الشَّافِي وَ اَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا
ذِكْرَ الْاَعْظَمِ بِكَ يَا اسْمَ الْاَكْرَمِ بِكَ يَا رَسْمَ
الْاَقْدَمِ * اَنْتَ الْكَافِي وَ اَنْتَ الشَّافِي وَ اَنْتَ
الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا سُبُوْحُ بِكَ يَا فُدُوْسُ
بِكَ يَا نُزُوْهُ * اَنْتَ الْكَافِي وَ اَنْتَ الشَّافِي وَ اَنْتَ
الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا فَتَاحُ بِكَ يَا نَصَّاحُ بِكَ
يَا نَجَّاحُ * اَنْتَ الْكَافِي وَ اَنْتَ الشَّافِي وَ اَنْتَ
الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا حَبِيْبُ بِكَ يَا طَيِّبُ
بِكَ يَا جَدِيْبُ * اَنْتَ الْكَافِي وَ اَنْتَ الشَّافِي وَ

هُوَاللَّهُ

ای رحمان ای رحیم دلی چون مرآت لطیف
صافی عطا کن تا به انوار محبت روشن و منیر
گردد و به الهامات روحانیّه و معنویّه ملهم فرما
تا عالم وجود را چون بهشت برین نماید . ع ع

هُوَالابَّهِی الْابَّهِی

ای یزدان پاک این بنده دیرین را اندوهگین
مخواه شادمانی آسمانی بخش و فریزدانی بده
ستاره روشن نما و گل گلشن کن سرور آستان نما
و افسر جهان بالا بر سر نه رویش را بدرخشان و
گوهرش را بیفشان جانش را مشکبار کن و دلش

أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا جَلالُ بِكَ يَا
جَمالُ بِكَ يَا فَضالُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا وَاثِقُ بِكَ
يَا عاشِقُ بِكَ يَا فالِقُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا وَهَّاجُ
بِكَ يَا بَلَّاجُ بِكَ يَا بَهَّاجُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا وَهَّابُ
بِكَ يَا عَطَّافُ بِكَ يَا رَأْفُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ
أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا
نابِثُ بِكَ يَا ثابِثُ بِكَ يَا ذابِثُ * أَنْتَ الْكَافِي
وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا
نَافِذُ بِكَ يَا لَاحِظُ بِكَ يَا لَافِظُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ

" آنچه در خمخانه داری نشکند صفرای
عشقزان شراب معنوی ساقی همی بحری بیار"
ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار مهربان این کسان بنده آستانند و در
نهایت صدق و راستی و درستی جام آمال
سرشار فرما انوار تابان کن پرتو عنایت ببخش
مظهر موهبت بفرما روز به روز ترقی بخش و
الطاف افزون فرما تا این نفوس نفیسه به اعلی
درجهٔ فلاح و نجاح وصول بیابند توئی مقتدر و
توئی دهنده و بخشنده و بینا . عبدالبهاء عباس

أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * يَا ظَاهِرُ
مَسْتُورُ يَا غَائِبُ مَشْهُورُ يَا نَاطِرُ مَنْظُورُ * أَنْتَ
الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * يَا
قَاتِلَ عُشَاقٍ يَا وَاهِبَ فُسَّاقٍ يَا كَافِي بِكَا يَا كَافِي
يَا شَافِي بِكَا يَا شَافِي يَا بَاقِي بِكَا يَا بَاقِي أَنْتَ
الْبَاقِي يَا بَاقِي * سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي *
أَسْأَلُكَ بِجُودِكَ الَّذِي بِهِ فَتَحْتَ أَبْوَابَ الْفَضْلِ
وَ الْعَطَاءِ وَ بِهِ أَسْتَقْرَّ هَيْكَلُ قُدْسِكَ عَلَى عَرْشِ
الْبَقَاءِ وَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي بِهَا دَعَوْتَ الْمُمْكِنَاتِ
عَلَى خُوَانِ مَكْرُمَتِكَ وَ إِنْعَامِكَ وَ بِعِنَايَتِكَ الَّتِي
بِهَا أَحْبَبْتَ فِي نَفْسِكَ مِنْ قَبْلِ كُلِّ مَنْ فِي
السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ فِي حِينِ ظُهُورِ عَظَمَتِكَ وَ

هُوَ اللَّهُ

ای پروردگار اهل بها را در هر موردی تنزیه و تقدیس بخش و از هر آلودگی پاک و آزادگی عطا کن و از ارتکاب هر مکروه نجات ده و از قیود هر عادت رهایی بخش تا پاک و آزاد باشند و طیب و طاهر گردند سزاوار بندگی آستان مقدّس شوند و لایق انتساب به حضرت احدیت از مسکرات و دخان رهایی بخش و از افیون مورث جنون نجات و رهایی ده و به نفحات قدس مانوس کن تا نشأه از باده محبت الله یابند و فرح و سرور از انجذابات به ملکوت ابهی جویند چنانچه فرمودی :

سَلَطْتِكَ وَ طُلُوعِ عِزِّ حُكُومَتِكَ بِكَلِمَةٍ (بلی) كَ وَ بِهَذِهِ الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى الْأَعْظَمِ وَ بِهَذِهِ الْأَصْفَاتِ الْعُلْيَا الْأَكْرَمِ وَ بِذِكْرِكَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى وَ بِجَمَالِكَ الْأَلْطَفِ الْأَصْفَى وَ بِنُورِكَ الْخَفِيِّ فِي سُرَادِقِ الْأَخْفَى وَ بِأَسْمِكَ الْمُتَقَمِّصِ بِقَمِيصِ الْبَلَاءِ فِي كُلِّ صَبَاحٍ وَ مَسَاءٍ أَنْ تَحْفَظَ حَامِلَ هَذِهِ الْوَرَقَةِ الْمُبَارَكَةِ * ثُمَّ الَّذِي يَقْرُؤُهَا ثُمَّ الَّذِي يُلْقَى عَلَيْهَا ثُمَّ الَّذِي يَمُرُّ فِي حَوْلِ بَيْتِ أَلْتِي هِيَ فِيهَا * ثُمَّ أَشْفِ بِهَا كُلَّ مَرِيضٍ وَ عَلِيلٍ وَ فَقِيرٍ عَنِ كُلِّ بَلَاءٍ وَ آفَةٍ وَ مَكْرُوهٍ وَ حُزْنٍ * ثُمَّ أَهْدِ بِهَا كُلَّ مَنْ يُرِيدُ أَنْ يَدْخُلَ فِي سُبُلِ هِدَايَتِكَ وَ مَنَاهِجِ فَضْلِكَ وَ غُفْرَانِكَ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَافِي

أَلشَّافِي الحَافِظُ المُعْطِي الرَّؤُوفُ الكَرِيمُ
الرَّحِيمُ*

لوح احتراق

﴿ بِسْمِ اللّٰهِ اَلْاَقْدَمِ الْاَعْظَمِ ﴾

قَدْ اَحْتَرَقَ الْمُخْلِصُونَ مِنْ نَارِ الْفِرَاقِ، اَيْنَ
تَشْعُشُعُ اَنْوَارِ لِقَائِكَ يَا مَحْبُوبَ الْعَالَمِينَ * قَدْ
تُرِكَ الْمُقَرَّبُونَ فِي ظِلْمَاءِ الْهَجْرَانِ، اَيْنَ اِشْرَاقُ
صُبْحِ وَصَالِكَ يَا مَقْصُودَ الْعَالَمِينَ * قَدْ تَبَلَّبَلْ
اَجْسَادُ الْاَصْفِيَاءِ عَلٰى اَرْضِ الْبُعْدِ، اَيْنَ بَحْرُ
قُرْبِكَ يَا جَدَّابَ الْعَالَمِينَ * قَدْ اَرْتَفَعَتِ اَيْدِي
الرَّجَاءِ اِلَى سَمَاءِ الْفَضْلِ وَ الْعَطَاءِ، اَيْنَ اَمْطَارُ

هر گلی خار گردد و هر سروری خاک رهگذار
پس ای آمرزگار این بندگان را بنواز و کار این
افتادگان را بساز شمع در قلوبشان روشن کن و
شهاب ثاقب بر هر اهرمن نما تا نور یزدانیت بر
افروزد و پرده ظلمات شبهات بسوزد توئی قادر و
بینا و حی و توانا و داننده و شنوا راز درون را ابراز
نما خارزار دلها را گلشن و گلزار کن روح را
فتوحی بخش و جان و وجدان را بشارت و نشاء
صبوحی عنایت فرما . ع ع

هُوَ الْإِبْهَى

ای پروردگار این بیچارگان شیفته روی تو اند و
افتاده کوی تو و سرمست جام هوی تو و عاشقان
خوی تو در هجرانت گریبان دریدند و در حرمان
زهر فراق چشیدند شب و روز گریان تو اند و روز و
شب نالان به سوی تو جز تو ندانند و غیر از تو
نشناسند و جز به سوی تو ننالند توئی ملجأ و
پناهشان و توئی مبدء و منتهاشان اگر برانی و یا
بخوانی و پذیری و یا آبروی بندگان بریزی
بزرگوار کنی و شرمسار فرمائی توئی مختار توئی
پروردگار توئی آمرزگار اگر بپسندی هر مستمند
ارجمند گردد و اگر برانی هر بزرگوار خوار شود و

كَرَمَكَ يَا مُجِيبَ الْعَالَمِينَ * قَدْ قَامَ الْمُشْرِكُونَ
بِالْإِعْتِسَافِ فِي كُلِّ الْأَطْرَافِ، أَيْنَ تَسْخِيرُ قَلَمٍ
تَقْدِيرِكَ يَا مُسَخِّرَ الْعَالَمِينَ * قَدْ أَرْتَفَعَ نُبَاحُ
الْكِلَابِ مِنْ كُلِّ الْجِهَاتِ، أَيْنَ غَضَنْفَرُ غِيَاضِ
سَطْوَتِكَ يَا قَهَّارَ الْعَالَمِينَ * قَدْ أَخَذَتِ الْبُرُودَةُ
كُلَّ الْبَرِّيَّةِ، أَيْنَ حَرَارَةُ مَحَبَّتِكَ يَا نَارَ الْعَالَمِينَ *
قَدْ بَلَغَتِ الْبَلِيَّةُ إِلَى الْغَايَةِ، أَيْنَ ظُهُورَاتُ فَرْجِكَ
يَا فَرْجَ الْعَالَمِينَ * قَدْ أَحَاطَتِ الظُّلْمَةُ أَكْثَرَ
الْحَلِيقَةِ، أَيْنَ أَنْوَارُ ضِيَائِكَ يَا ضِيَاءَ الْعَالَمِينَ * قَدْ
طَالَتِ الْأَعْنَاقُ بِالنَّفَاقِ، أَيْنَ أَسْيَافُ أَنْتِقَامِكَ يَا
مُهْلِكَ الْعَالَمِينَ * قَدْ بَلَغَتِ الدُّلَّةُ إِلَى النِّهَائَةِ،
أَيْنَ آيَاتُ عِزَّتِكَ يَا عِزَّ الْعَالَمِينَ * قَدْ أَخَذَتِ

هُوَاللّٰهُ

ای مهربان جانان همه اعضا و اجزایم به زبان
ملکوتی به شکر و ستایش ناطق و به نیاز و به
نیایش پرداخته در بن هر موئی هوئی زخم در
سر هر کوئی نعره ئی بر آرم جانم فدای هر بنده
دیرینت هستیم قربان آن ندای شیرینت چون از
مشاهده بصر در عالم ناسوت محروم نمودی از
ادراک بصیرت در جهان ملکوت مایوس مفرما
توئی بخشنده و مهربان . ع ع

الْأَحْزَانُ مَطَّلَعَ أَسْمِكَ الرَّحْمَنِ، أَيْنَ سُورُورٍ مَظْهَرٍ
ظُهُورِكَ يَا فَرَحَ الْعَالَمِينَ * قَدْ أَخَذَ الْهَمُّ كُلَّ
الْأُمَمِ، أَيْنَ أَعْلَامُ أَبْتِهَاجِكَ يَا بَهْجَةَ الْعَالَمِينَ *
تَرَى مَشْرِقَ الْآيَاتِ فِي سُبْحَاتِ الْإِشَارَاتِ، أَيْنَ
إِصْبَعَ قُدْرَتِكَ يَا أَقْدَارَ الْعَالَمِينَ * قَدْ أَخَذَتْ
رَعْدَةُ الظَّمَاءِ مَنْ فِي الْإِنْشَاءِ، أَيْنَ فُرَاتُ عِنَايَتِكَ
يَا رَحْمَةَ الْعَالَمِينَ * قَدْ أَخَذَ الْحِرْصُ مَنْ فِي
الْإِبْدَاعِ، أَيْنَ مَطَالِعِ الْإِنْقِطَاعِ يَا مَوْلَى الْعَالَمِينَ
* تَرَى الْمَظْلُومَ فَرِيداً فِي الْعُرْبَةِ، أَيْنَ جُنْدُ سَمَاءِ
أَمْرِكَ يَا سُلْطَانَ الْعَالَمِينَ * قَدْ تُرِكَتْ وَحْدَةً فِي
دِيَارِ الْعُرْبَةِ، أَيْنَ مَشَارِقُ وَفَائِكَ يَا وَفَاءَ الْعَالَمِينَ *
قَدْ أَخَذَتْ سَكَرَاتُ الْمَوْتِ كُلَّ الْآفَاقِ، أَيْنَ

هُوَاللَّهُ

بخشنده یزدانا این بندگان آزادگان بودند و این
جانهای تابان بنور هدایت روشن و درخشنده
گشتند جامی سرشار از باده محبت نوشیدند و
اسراری بی پایان از اوتار معرفت شنیدند دل به
تو بستند و از دام بیگانگی جستند و به یگانگی
تو پیوستند این نفوس نفیسه را انیس لاهوتیان
فرما و در حلقه خاصان در آر و در خلوتگاه عالم
بالا محرم اسرار کن و مستغرق بحر انوار فرما
تویی بخشنده و درخشنده و مهربان . ع ع

رَشَحَاتُ بَحْرِ حَيَوَانِكَ يَا حَيَاةَ الْعَالَمِينَ * قَدْ
أَحَاطَتْ وَسَاوِسُ الشَّيْطَانِ مَنْ فِي الْإِمْكَانِ، أَيْنَ
شِهَابُ نَارِكَ يَا نُورَ الْعَالَمِينَ * قَدْ تَغَيَّرَ أَكْثَرُ الْوَرَى
مِنْ سُكْرِ الْهَوَى، أَيْنَ مَطَالِعُ التَّقْوَى يَا مَقْصُودَ
الْعَالَمِينَ * تَرَى الْمَظْلُومَ فِي حِجَابِ الظَّلَامِ بَيْنَ
أَهْلِ الشَّامِ، أَيْنَ إِشْرَاقُ أَنْوَارِ صَبَاحِكَ يَا مِصْبَاحَ
الْعَالَمِينَ * تَرَانِي مَمْنُوعًا عَنِ الْبَيَانِ، مِنْ أَيْنَ
تَظْهَرُ نَعْمَاتُكَ يَا وَرَقَاءَ الْعَالَمِينَ * قَدْ غَشَّتِ
الظُّنُونُ وَالْأَوْهَامُ أَكْثَرَ الْأَنَامِ، أَيْنَ مَطَالِعُ إِيقَانِكَ
يَا سَكِينَةَ الْعَالَمِينَ * قَدْ غَرِقَ الْبِهَاءُ فِي بَحْرِ
الْبَلَاءِ، أَيْنَ فُلُكُ نَجَاتِكَ يَا مُنْجِي الْعَالَمِينَ *
تَرَى مَطَالِعَ آيَاتِكَ فِي ظُلُمَاتِ الْإِمْكَانِ، أَيْنَ

هُوَاللَّهُ

ای بخشنده مهربان یاران را دل و جان شادمان
کن و روح و وجدان جنت رضوان فرما در هر
دمی تأییدی جدید بخش و در هر نفسی نفس
رحمانی بفرست نفوس را آیات هدی کن و
وجوه را سرج ملاً اعلی زبانه گویا کن و گوشها
شنوا نما تا ترتیل آیات تقدیس کنند و استماع
الحان بدیع از ملکوت جدید هر یک را کوکبی
کن و از افق موهبت کبری درخشنده فرما تا از
مشرق هدی بر قرون و اعصار بتابند توئی مقتدر و
عزیز و بخشنده و درخشنده و دانا لا اله الا انت
العزیز المستعان . ع ع

شَمْسُ أَفْقِ عِنَايَتِكَ يَا نَوَّارَ الْعَالَمِينَ * قَدْ خَبَتْ
مَصَابِيحُ الصُّدُقِ وَالصَّفَاءِ وَالْغَيْرَةِ وَالْوَفَاءِ، أَيْنَ
شُؤُونَاتُ غَيْرَتِكَ يَا مُحَرِّكَ الْعَالَمِينَ * هَلْ تَرَى
مَنْ يَنْصُرُ نَفْسَكَ أَوْ يَتَفَكَّرُ فِيهَا وَرَدَّ عَلَيْهَا فِي
حُبِّكَ * إِذَا تَوَقَّفَ الْقَلَمُ يَا مَحْبُوبَ الْعَالَمِينَ * قَدْ
كُسِرَتْ أَغْصَانُ سِدْرَةِ الْمُنتَهَى مِنْ هُبُوبِ أَرْيَاحِ
الْقَضَاءِ، أَيْنَ رَايَاتُ نُصْرَتِكَ يَا مَنْصُورَ الْعَالَمِينَ *
قَدْ بَقِيَ الْوَجْهُ فِي غُبَارِ الْإِفْتِرَاءِ، أَيْنَ أَرْيَاحُ
رَحْمَتِكَ يَا رَحْمَنَ الْعَالَمِينَ * قَدْ تَكَدَّرَ ذَيْلُ
الْتُّقْدِيسِ مِنْ أَوْلَى الْتَّدْلِيسِ، أَيْنَ طِرَازُ تَنْزِيهِكَ يَا
مُزِينَ الْعَالَمِينَ * قَدْ رَكَدَ بَحْرُ الْعِنَايَةِ بِمَا أَكْتَسَبَتْ
أَيْدِي الْبَرِيَّةِ * أَيْنَ أَمْوَاجُ فَضْلِكَ يَا مُرَادَ الْعَالَمِينَ

* قَدْ غُلِقَ بَابُ الْاَلْقَاءِ مِنْ ظُلْمِ الْاَعْدَاءِ * اَيْنَ
 مِفْتَاحِ جُودِكَ يَا فَتَّاحَ الْعَالَمِينَ * قَدْ اَصْفَرَّتِ
 الْاَوْرَاقُ مِنْ سَمُومِ اَرِيَّاحِ الْاَنْفَاقِ، اَيْنَ جُودُ
 سَحَابِ جُودِكَ يَا جَوَّادَ الْعَالَمِينَ * قَدْ تَعَبَّرَ
 الْاِكْوَانُ مِنْ غُبَارِ الْعِصْيَانِ * اَيْنَ نَفْحَاتُ غُفْرَانِكَ
 يَا غَفَّارَ الْعَالَمِينَ * قَدْ بَقِيَ الْعُلَامُ فِي اَرْضِ
 جَدْبَاءِ * اَيْنَ غَيْثُ سَمَاءِ فَضْلِكَ يَا غِيَاثَ
 الْعَالَمِينَ * اَنْ يَا قَلَمَ الْاَعْلَى قَدْ سَمِعْنَا نِدَاءَكَ
 الْاَحْلَى مِنْ جَبْرُوتِ الْبَقَاءِ اَنْ اَسْتَمِعَ مَا يَنْطِقُ بِهِ
 لِسَانُ الْكِبْرِيَاءِ يَا مَظْلُومَ الْعَالَمِينَ * لَوْ لَا الْبُرُودَةُ
 كَيْفَ تَظْهَرُ حَرَارَةُ بَيَانِكَ يَا مُبَيِّنَ الْعَالَمِينَ وَ لَوْ لَا
 الْبَلِيَّةُ كَيْفَ اَشْرَقَتْ شَمْسُ اَصْطِبَارِكَ يَا

رنگ پرواز ده و عالم ترابی ظلمانی است به
 جهان نورانی طیران بخش امکان نقص صرف و
 نیستی محض است از کمال وجوب مطلق جلوه
 و فیض بخش پستی را بلندی ده و مستمندی را
 ارجمندی عنایت فرما توده غربا را جنت اعلی
 کن و گلشن دلها را حدیقه ابهی فرما بیهوشان را
 هوشی ده و خفتگان را بیدار نما و غافلان را
 هوشیار کن و محرومان را محرم اسرار نما و
 مجرمان را مظهر غفران کن و مایوسان را امیدوار
 نما قرن عظیمت را به عنایت قدیمت مزین کن
 توئی مقتدر و توانا و توئی عالم و بینا . ع ع

هو الله

ای پروردگار این تشنه سلسبیل حیات را از چشمه حیوان بنوشان و این علیل را از درمان ملکوتی معالجه فرما این مریض را شفای حقیقی بخش و این طریح فراش را از دریاق اعظم قوه و توانائی عطا فرما توئی شافی توئی کافی و توئی وافی . ع ع

هو الابهی

ای مهربان یزدان من این تن را جان بخش و به جانان برسان و از زندان برهان و به ایوان آسمان در آرزو جهان خاک تنگ است به عالم پاک بی

شُعَاعِ الْعَالَمِينَ * لَا تَجْزَعُ مِنَ الْأَشْرَارِ قَدْ خُلِقْتَ لِلْإِصْطِبَارِ يَا صَبِيرَ الْعَالَمِينَ * مَا أَحْلَى إِشْرَاقَكَ مِنْ أَفْقِ الْمِيثَاقِ بَيْنَ أَهْلِ الْتَّفَاقِ وَاسْتِيَاقَكَ بِاللَّهِ يَا عِشْقَ الْعَالَمِينَ * بِكَ أَرْتَفَعَ عِلْمُ الْإِسْتِقْلَالِ عَلَى أَعْلَى الْجِبَالِ وَتَمَوَّجَ بَحْرُ الْإِفْضَالِ يَا وَلَهَ الْعَالَمِينَ * بِوَحْدَتِكَ أَشْرَقَتْ شَمْسُ التَّوْحِيدِ وَبُغْرِبَتِكَ زُيِّنَ وَطْنُ التَّجْرِيدِ أَنْ أَصْطَبِرَ يَا غَرِيبَ الْعَالَمِينَ * قَدْ جَعَلْنَا أَلْدَلَّةَ قَمِيصِ الْعِزَّةِ وَالْبَلِيَّةِ طِرَازَ هَيْكَلِكَ يَا فَخْرَ الْعَالَمِينَ * تَرَى الْقُلُوبَ مَلَّتْ مِنَ الْبَغْضَاءِ وَ لَكَ الْإِغْضَاءُ يَا سِتَّارَ الْعَالَمِينَ * إِذَا رَأَيْتَ سَيْفًا أَنْ أَقْبَلَ إِذَا طَارَ سَهْمٌ أَنْ أَسْتَقْبَلَ يَا فِدَاءَ الْعَالَمِينَ * أَتَنُوحُ أَوْ أَنْوَحُ بَلْ

ظلام دیجور سن الہی فضل ایله لطف ایله کرم
ایله رحمت ایله معاملہ ایله گوگلری شاد
ایله جانلری آزاد ایله احسان مزداد ایله . ع ع

هُوَاللَّهُ

ای پروردگار هر چند عاجز و نا توانم ولی تو قادر
و توانا شرمنده ایم درمانده ایم و عاجز مانده ایم
تو معینی تو ظهیری تو دستگیری آنچه سزاوار
پروردگاریست شایان فرما و آنچه شایان
آمرزگاریست ارزان کن توئی بخشنده و دهنده و
حفظ کننده و مهربان . ع ع

أَصِيحُ مِنْ قِلَّةِ ناصِرِكَ يَا مَنْ بِكَ أَرْتَفَعُ نُوحُ
العالمين * قَدْ سَمِعْتُ نِدَاءَكَ يَا مَحْبُوبَ الأَبْهَى ،
إِذَا أَنَارَ وَجْهَهُ البَهَاءِ مِنْ حَرَارَةِ البَلَاءِ وَ أَنوَارِ
كَلِمَتِكَ النُّورَاءِ وَ قَامَ بِالْوَفَاءِ فِي مَشْهَدِ الفِدَاءِ
نَاطِرًا رِضَاءَكَ يَا مُقَدَّرَ العَالَمِينَ * أَنْ يَا عَلِيُّ قَبْلَ
أَكْبَرَ أَنْ أَشْكُرَ اللهُ بِهَذَا أَللُّوحِ الَّذِي تَجِدُ مِنْهُ
رَائِحَةَ مَظْلُومِيَّتِي وَ مَا أَنَا فِيهِ فِي سَبِيلِ اللهِ مَعْبُودِ
العالمين * لَوْ يَقْرُؤُهُ العِبَادُ طُرًّا وَ يَتَفَكَّرُونَ فِيهِ
لَيُضْرِمُ فِي كُلِّ عَرِيقٍ مِنْ عُرُوقِهِمْ نَارًا يَشْتَعِلُ مِنْهَا
العالمين *

لوح احمد

﴿هُوَ السُّلْطَانُ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾

هَذِهِ وَرَقَةٌ الْفِرْدَوْسِ تُغْنِي عَلَى أَفْئَانِ سِدْرَةِ الْبُقَاءِ
بِالْحَانَ قُدْسٍ مَلِيحٍ * وَ تُبَشِّرُ الْمُخْلِصِينَ إِلَى
جِوَارِ اللَّهِ وَالْمُوحِّدِينَ إِلَى سَاحَةِ قُرْبِ كَرِيمٍ * وَ
تُخْبِرُ الْمُنْقَطِعِينَ بِهَذَا النَّبَأِ الَّذِي فُضِّلَ مِنْ نَبَأِ اللَّهِ
الْمَلِكِ الْعَزِيزِ الْفَرِيدِ * وَ تَهْدِي الْمُحِبِّينَ إِلَى
مَقْعَدِ الْقُدْسِ ثُمَّ إِلَى هَذَا الْمَنْظَرِ الْمُنِيرِ * قُلْ إِنَّ
هَذَا لَمَنْظَرُ الْأَكْبَرِ الَّذِي سَطَّرَ فِي أَلْوَابِ الْمُرْسَلِينَ
* وَ بِهِ يُفْصَلُ الْحَقُّ عَنِ الْبَاطِلِ وَيُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ
حَكِيمٍ * قُلْ إِنَّهُ لَشَجَرُ الرُّوحِ الَّذِي أَثْمَرَ بِفَوَاكِهِ
اللَّهُ الْعَلِيُّ الْمُقْتَدِرِ الْعَظِيمِ * أَنْ يَا أَحْمَدُ فَاشْهَدْ

خطر تعرض جعدان حسود و زاغان عنود است
ای پروردگار تو حفظ و حمایت فرما و بررضایت
موفق کن و این نهال بیهمال باغ هدایت را به
فیض عنایت هر دم طراوت و لطافت و تر و
تازگی عطا فرما تا میر وفا گردد و شمع منیر
انجمن اصفیاء توئی مقتدر و توانا . ع ع

هو الابهی

ای یزدان مهربان قصورم چوق و عمل مبرورم
یوق گنهکارم بد کردارم غمگینم بی تمکینم
بیچاره ام آواره ام گرفتارم ستمکارم سن غفور
سن سن غیور سن سن صبور سن سن کاشف

بِأَنَّهُ هُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ السُّلْطَانُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ
 الْقَدِيرُ * وَالَّذِي أَرْسَلَهُ بِاسْمِ عَلِيِّ هُوَ حَقٌّ مِنْ
 عِنْدِ اللَّهِ وَإِنَّا كُلُّ بِأَمْرِهِ لَمِنَ الْعَامِلِينَ * قُلْ يَا قَوْمِ
 فَاتَّبِعُوا حُدُودَ اللَّهِ الَّتِي فُرِضَتْ فِي الْبَيَانِ مِنْ لَدُنِّ
 عَزِيزٍ حَكِيمٍ * قُلْ إِنَّهُ لَسُلْطَانُ الرَّسْلِ وَكِتَابُهُ لَأُمُّ
 الْكِتَابِ إِنْ أَنْتُمْ مِنَ الْعَارِفِينَ * كَذَلِكَ يُذَكِّرُكُمْ
 الْوَرَقَاءُ فِي هَذَا السَّجْنِ وَ مَا عَلَيْهِ إِلَّا الْبَلَاغُ
 الْمُبِينُ * فَمَنْ شَاءَ فَلْيُعْرِضْ عَنْ هَذَا أَلْتُصِحِ وَ
 مَنْ شَاءَ فَلْيَتَّخِذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا * قُلْ يَا قَوْمِ إِنْ
 تَكْفُرُوا بِهَذِهِ الْآيَاتِ فَبِأَيِّ حُجَّةٍ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ مِنْ
 قَبْلُ هَاتُوا بِهَا يَا مَلَأَ الْكَادِبِينَ * لَا فَوْقَ الَّذِي
 نَفْسِي بِيَدِهِ لَنْ يَقْدِرُوا وَلَنْ يَسْتَطِيعُوا وَ لَوْ يَكُونُ

جهان را تزئین بخشند و این نور مبین منتشر
 نمایند و جبین به پرتو فیض قدیم بیارایند توئی
 مقتدر و توانا و توئی دهنده و بخشنده و بینا لا
 اله الا انت الکریم الرحیم المعطی الفضال.

ع ع

هُوَاللَّهُ

ای خداوند پر عطا صد هزار امیر در کمندت
 اسیر و هزاران سروران در آستانت پاسبان این
 نفس نفیس را به انفاس طیب ریاض احدیتت
 مشام معطر نموده و به مشاهده آیات وحدانیتت
 دیده منور کرده حال مانند باز ساعد شهریاری در

گلبانگ توحید برافرازند توئی بخشنده و توئی
آمرزنده و توئی درخشنده و مهربان . ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای خداوند یاران هوشمند را بنواز عیش روحانی
مهیا ساز بزم ربّانی بیارا و جمال نورانی بنمای
پروردگار ابرار را بزرگواری کن و فیض ابدی آشکار
کن اسرار پدیدار نما و انوار انتشار ده هر دلی را
همدم یادت کن و هر چشمی را روشن و بینا
دوستان را عزیز کن و یاران با فرهنگ و تمیز نما
هر یک را شمع جمع کن و شاهد انجمن نما و
سرو این چمن کن و طاوس این گلشن نما تا

بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيْرًا * اَنْ يَّا اَحْمَدُ لَا تَنْسَ
فَضْلِيْ فِيْ عَيْبِيْ ثُمَّ ذَكَرَ اَيَّامِيْ فِيْ اَيَّامِكَ ثُمَّ
كُرْبَتِيْ وَ غُرْبَتِيْ فِيْ هٰذَا اَلْسَجْنِ الْبَعِيْدِ * وَ كُنْ
مُسْتَقِيْمًا فِيْ حُبِّيْ بِحَيْثُ لَنْ يُّحَوَّلَ قَلْبُكَ وَ لَوْ
تَضْرَبُ بِسُيُوفِ الْاَعْدَاءِ وَ يَمْنَعُكَ كُلُّ مَنْ فِيْ
السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِيْنَ * وَ كُنْ كَشْعَلَةِ النَّارِ
لِاَعْدَائِيْ وَ كَوَثْرِ الْبَقَاءِ لِاحِبَّائِيْ وَ لَا تَكُنْ مِنْ
الْمُمْتَرِيْنَ * وَ اِنْ يَمَسَّكَ الْحُزْنُ فِيْ سَبِيْلِيْ اَوْ
اَلدَّلَّةُ لِاَجْلِ اِسْمِيْ لَا تَضْطَرْبْ فَتَوَكَّلْ عَلٰى اَللّٰهِ
رَبِّكَ وَ رَبِّ اَبَائِكَ الْاَوَّلِيْنَ * لِاِنَّ النَّاسَ يَمْشُوْنَ
فِيْ سُبُلِ الْوَهْمِ وَ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ بَصَرٍ لِّيَعْرِفُوْا اَللّٰهَ
بِعِيْنِهِمْ اَوْ يَسْمَعُوْا نَعْمَاتِهِ بِاَدَانِهِمْ وَ كَذٰلِكَ

هُوَ اللَّهُ

ای پروردگار این بندگان یاران تو و این کنیزان
عزیزان درگاه تو هر یک سرگشته کوی تو آشفته
روی تو دلداده خوی تو از جهان خاک بیزار
شدند و طالب عالم پاک کشور تابناک شدند در
نهایت اشتیاقند و از فرقت جمال و کمالت در
غایت احتراق حال سوی تو شتافتند تا بوی تو
بویند کوی تو جویند روی تو بینند ای ایزد مهربان
از این جهان رها یافتند و به جهان تو پرواز
نمودند به ملکوت خویش راه ده و در گلشن بقا
لانه و آشیانه عطا کن تا به آهنگ تقدیس
پردازند و نغمه بدیع بنوازند و به آواز خوش

أَشْهَدُنَاهُمْ إِنَّ أَنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ * كَذَلِكَ
حَالَتِ الظُّنُونُ بَيْنَهُمْ وَقُلُوبِهِمْ وَتَمْنَعُهُمْ عَنْ سُبُلِ
اللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ * وَإِنَّكَ أَنْتَ أَيْقُنُ فِي ذَاتِكَ
بِأَنَّ الَّذِي أَعْرَضَ عَنْ هَذَا الْجَمَالِ فَقَدْ أَعْرَضَ
عَنِ الرُّسُلِ مِنْ قَبْلُ ثُمَّ اسْتَكْبَرَ عَلَى اللَّهِ فِي آزَلِ
الْآزَالِ إِلَى أَبَدِ الْأَبْدِينَ * فَاحْفَظْ يَا أَحْمَدُ هَذَا
اللَّوْحَ ثُمَّ أَقْرَأْهُ فِي أَيَّامِكَ وَلَا تَكُنْ مِنَ الصَّابِرِينَ
* فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ قَدَّرَ لِقَارِئِهِ أَجْرَ مِائَةِ شَهِيدٍ ثُمَّ عِبَادَةَ
الْمُتَّقِينَ * كَذَلِكَ مَنَّا عَلَيْكَ بِفَضْلِ مِنْ عِنْدِنَا وَ
رَحْمَةٍ مِنْ لَدُنَّا لِتَكُونَ مِنَ الشَّاكِرِينَ * فَوَاللَّهِ مَنْ
كَانَ فِي شِدَّةٍ أَوْ حُزْنٍ وَيَقْرَأْ هَذَا اللَّوْحَ بِصِدْقٍ
مُبِينٍ يَرْفَعِ اللَّهُ حُزْنَهُ وَيَكْشِفِ ضَرْهَهُ وَيَفْرِجْ كَرْبَهُ وَ

إِنَّهُ لَهُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ * وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ * ثُمَّ ذَكَرَ مِنْ لُدْنَا كُلِّ مَنْ سَكَنَ فِي
مَدِينَةِ اللَّهِ الْمَلِكِ الْعَزِيزِ الْجَمِيلِ * مِنَ الَّذِينَ هُمْ
آمَنُوا بِاللَّهِ وَ بِالَّذِي يَبْعَثُهُ اللَّهُ فِي يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَ كَانُوا
عَلَىٰ مَنَاجِحِ الْحَقِّ لِمَنْ أَسْأَلَكَينَ *

منتخبی از مناجاتهای حضرت بهاءالله

الها معبودا کریم رحیما

توئی آن سلطانی که سلاطین عالم نزد اسمی از
اسمایت خاضع و خاشع. ای کریم کرمت عالم

از آتش عشقت بسوزند و بجوشند ای پروردگار
این مرغان چمنستان محبت را در حدیقه
حقیقت لانه و آشیانه بخش و به ترانه وجد و
سرور و شوق و شادمانی در بزم کامرانی دمساز
فرما ابررحمت بیار بحر موهبت به موج آرنسیم
عنایت بوزان و پرتو موهبت مبذول دار تا هریک
چون جبل راسخ متین بر این عهد رزین رصین
ثابت و برقرار مانند و بشکرانه احسانت زبان
گشایند و هریک آیتی از آیات توحید گردند و
هر کدام بیته ای از بینات کتاب مجید توئی
خداوند مهربان و توئی جزیل الاحسان انک
انت الکریم المقتدر العزیز المنان . ع ع

حقایق و معانی تعلیم ده توئی پروردگار توئی
کردگار توئی مجلی طور در کشور انوار. ع ع

هو الابهی

ای خداوند مهربان این نفوس بندگان آستانند و
پاسبانهای راستان شب و روز به نار محبت
مشعلند و به نفحات قدست مؤانس مقصدی
جز رضای تو ندارند و آرزویی جز لقای تو
نجویند چون شمع در سوز و گدازند و چون مرغ
سحری همدم نغمه و آواز هر یک در جنت
ابهایت صفت حمد تو گویند و از جویبار
رحمت بنوشند و در اعلاء کلمه ات بکوشند و

را احاطه نموده و رحمت سبقت گرفته . ترا
قسم میدهم بکلمه علیا و اقتدار قلم اعلی که
این عبد را مؤید فرمائی بر آنچه لایق ایام
تواست . غریبی اراده وطن اعلی نموده و
قاصدی قصد غایت قصوی کرده او را مدد فرما
تا بر خدمت قیام نماید و بانتشار اوامر و
احکام مشغول گردد . ای کریم این فقیر را از
بحر غنایت محروم منما و این مسکین را در ظلّ
رحمت مقررده که شاید از نفحات وحی تازه
شود و بحیات ابدی فائز گردد . توئی قادر و توانا
و توئی عالم و دانا. لا اله الا انت العلی الاعلی.

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار به جنود ملاً اعلیٰ نصرت نما و به
جیوش ملائکه محبت و صفا اعانت کن نغمات
قدس بفرست و محافل انس معطر نما فیض
قدیم مبذول دار و فوز عظیم شایان نما نور
حقیقت جلوه ده دیده اهل بصیرت روشن کن
آهنگ ملکوت ابهی بگوش رسان و هر دلتنگ
عالم ادنی را خوشوقت کن ابر رحمت بفرست
باران موهبت بار چمن هدایت بیارا ریاحین
معانی انبات کن و سلطان گل را تاج موهبت بر
سرنه و بلبلان روحانی را به غزلخوانی بخوان و

بگو ای آقای من و مولای من

واله من و پدید آورنده من،

سؤال میکنم از دریای بخشش تو که این نهال
نورسته در بوستان محبت خود را از کوثر حیوان
بنوشان و از اریاح خریف حفظش نما . توئی
توانا و توئی دانا . ای خدای من بتورو آوردم و
ترا ذکر مینمایم و بمبارکی اسمت از دونت فارغ
و آزادم . ای خدا بتو ناظریم و از تو میطلبیم
ظاهر کن از ما آنچه را که سزاوار تو و ایام
تواست . توئی عطا کننده و بخشنده .

هُوَالله

ای خداوند بمانند مقدّس از بیگانه و خویش و
پیوند دردمندان توئیم درمانی عنایت فرما
مستمندان توئیم سر و سامانی مرحمت کن
مدهوش جام السّیم جوشی بده و باده نوش بزم
محبّتیم خروشی احسان کن گوشها منتظر ندای
سروش برسان هوشها مترصد الهام بفرما این
بندگان را بنواز و این افتادگان را بردارگنه کاریم
بیامرز افسردگانیم بر افروز پژمردگانیم به نار
محبّت بسوز توئی معطی و توانا و آشنا . ع ع

الهی الهی

این عبد را از شرّ نفس و هوی حفظ فرما و بنور
برّ و تقوی مزین دار . ای مالک من مملوکت ترا
ذکر مینماید و لازال بصرش منتظر عنایات
لانهایه تو بوده و هست . پس باز کن باب
رحمتت را و قسمتی عطا فرما این عبد
متمسّکت را . از یک کلمه علیا عالم وجود را
موجود فرمودی و بانواع مائده و نعمت و آلاء
لا تحصی مزین داشتی . توئی بخشنده و توانا لا
اله الا أنت العلیّ الابهی .

بِسْمِ اللَّهِ الْأَقْدَسِ الْأَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْأَبْهَى

الها مقصودا محبوبا کریمًا رحیمًا

توئی آن علیمی که هیچ امری از تو مستور نبوده
و نخواهد بود و توئی آن خیرری که از اسرار
قلوب و نفوس و صدور آگاه بوده و خواهی بود.
هر عمل پاکی بمتابه نور بتو راجع اراده ات خاک
را از افلاک بگذراند و سطوت صخره صمّا را
آب نماید. ای خداوند دانا عبادت ضیافت ترا
اراده نموده از او بپذیر و قبولش فرما . توئی
کریمی که احدی از اولین و آخرین از سماء
فضلت محروم بر نگشت . این خدمت را از
عبادت محمّد قبل حسن بطراز قبول مزین فرما .

مطمئنّه را جام عطا بخش و این قلوب راضیه
مرضیه را نشئه صهباء احسان کن تا یاد کمال و
جمالت باده گردد و به نغمه و ترانه پردازند و
سامعین را فرح و وله بخشند و طالبان را به
جذب و طرب آرند جام عشق به دور آرند و باده
سرور و شادمانی ابدی بنوشند و بنوشانند خدایا
این مستمندان را توانگر فرما و این مظلومان را
ارجمند کن و این سرگشتگان را سرو سامانی ده
و این محزونان را سرور ابدی بخش توئی مقتدر
و توانا و توئی بخشنده و مهربان . ع ع

توئی مهیمن بر همه اشیاء و محیط بر ارض و
سما. لا اله الا انت الفضال الکریم.

(این مظلوم عوض کلّ استغفار مینماید و یقول:)
الهی الهی اولیای خود را حفظ فرما. توئی آن
کریمی که عفوت عالم را احاطه نموده بر
عبادت رحم فرما و تأیید نما بر اعمال و اخلاق
و اقوالی که لایق ایام توست. بیک کلمه علیا
بحر بخشش موج و بیک اشراق نیر امر آفتاب
جود و غفران ظاهر و هویدا. همه بندگان تواند و
بامید کرمت زنده‌اند. دست قدرت از جیب
قوت بر آر و این نفوس در گل مانده را نجات

جوی تو نظر عنایتی فرما و موهبتی مبذول دار که
هر دم روحی جدید یابند و حیاتی بدیع خواهند
به وصایا و نصائح تو پردازند و درس عشق و
محبت بیاموزند و به موجب تعالیم رحمانی
روش و سلوک نمایندای خدای مهربان این
بندگان از بیوفایان جفا دیدند و در هر روزی
بلائی کشیدند و تحمل مشقتهای بی پایان
نمودند و صبر و تحمل کردند و زبان به شکرانه
گشودند و از شدت محبت گریستند و خندیدند و
در نهایت سرور و بشاشت آتش ظلم و ستم را
گلزار و گلشن یافتند چون غنچه شکفتند و مانند
گل جلوه نمودند ای خداوند یکتا این نفوس

ده. توئی مالک اراده و سلطان جود لا اله الا
أنت العزيز الوهاب.

هُوَ النَّاصِرُ الْمُعِينُ

الها کریم رحیم

بتو توجه نموده ام و بحبل عنایت متمسکم و
بذیل کرمت متشبث . توئی آن کریمی که یک
قطره از دریای غفرانت عصیان عالمیان را محو
نماید و یک کلمه از فم عنایت آب حیوان بر
اهل امکان مبذول دارد . ای بخشنده یکتا
عبدت را محروم منما و از بحر رحمت قسمتی
عطا نما و از دریای جودت نصیبی مقدر فرما.

فغانم جمع طیور را به فریاد آورده و آه پر حسرت
قلبم چون شعله سوزان به جان جهان آتش زده
از افق ابهات فیض انوار کن و از ملکوت
اعلایت بذل اسرار نما ای نیشان عنایت بارش و
ریزش ارزان کن و ای شمس حقیقت تابش و
درخشش فراوان بنما شاید این قلوب افسرده تازه
و زنده گردد و این نفوس مرده حیات بی اندازه
یابد . ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای پاک یزدان من این یاران با وفا مفتون روی
تواند و مجنون موی تو و سرگشته کوی تو و تشنه

فیض عنایتت بهره بردار این ضعیف را از فیض
جلیل محروم مفرما و این ناتوان را از توانائی
خویش عنایتی بخش رزق یومی را رایگان ده
معیشت ضروری را برکتی احسان فرما تا مستغنی
از دون تو گردیم و بکلی به یاد تو افتیم راه تو
پوئیم روی تو جوئیم راز تو گوئیم توئی توانای
مهربان و توئی رازق عالم انسان . ع ع

هُوَ الْإِبْهِي

پروردگارا مور ضعیفم و پشه نحیف بال و پری
شکسته دارم و پائی از دوری بادیه حسرت خسته
چشم گریانم بین و جگر سوزانم نظر فرما آه و

السن عالم قابل ذکرت نه و افتده امم لایق
ادراک هستیت نه . هستی تو ورای ادراک عقول و
فوق عرفان نفوس بوده و هست . بکمال عجز و
ابتهال بخشش قدیمت را میطلبم و فضل
عمیمت را میجویم . تو دانا و آگاهی بذکرت
زنده‌ام و بامید لقایتم موجود و پاینده آن کن که
سزاوار بخشش توست نه لایق ذکر و ثنای من .
لا اله الا أنت الغفور الکریم . الحمد لك أنت
مقصود القاصدين.

نمودی ، کرمت عمیم است و فضل و جودت
عظیم عنایت آفتاب است و مشقات و
مشکلات خلق ظلمات پرتوی بینداز و جمیع
یاران و اماء رحمن را راحت ساز توئی مقتدر و
عزیز و توانا و توئی دارندهو رهاننده و بیننده و
مهربان . ع ع

هُو الابهی

ای پروردگار مستمندانیم مرحمتی کن و فقیرانیم
از بحر غنا نصیبی بخش محتاجیم علاجی ده
ذلیلانیم عزتی ببخش جمیع طیور و وحوش از
خوان نعمت روزی خوار و جمیع کائنات از

(بلسان جان محبوب امکانرا ندا کن و بگو:)
ای خدای من و مالک من و دوست من و
محبوب جان و روان من، چگونه از عهده شکر
تو برآیم؟ در بحر غفلت و نادانی مستغرق بودم
لسان فضلت مرا ندا نمود و ید عنایت مرا اخذ
کرد . ای پروردگار من غفلت من بمقامی رسید
که مرا از فرات عذب یقین محروم ساخت و بماء
صدید ظنون راه نمود . از ذکرت غافل شدم و
تواز من غافل نشدی از حبت محمود بودم و نار
عنایت تو مشتعل . بکدام وجه بتو توجه نمایم و
بچه لسان ترا بخوانم؟ خجلت و انفعال مرا فرو
گرفته و از جمیع جهات مأیوس ساخته . و لکن

هُوَاللّٰهُ

ای بی نیاز بندگان و کنیزان را بنواز و آرزوی
جمعیت را شایان و رایگان ساز به اوج محبت
پرواز ده و با طیور حدیقه الطاف همراز و دمساز
نما قوتی دیگر بخش و حالتی خوشتر عطا فرما
چشم از خطا بپوش و عزت و برکت در این
جهان و آن جهان عطا فرما راحت و آسایش ده و
به نصایح و وصایای خویش آرایش بخش و از
آزمایش برهان بخششت جهانگیر است و
الطافت مجیر و دستگیر هر مستجیر عدم را
موهبت وجود بخشیدی و سرگشتگان را به ظلّ
ممدود رساندی و تشنگان را به ماء مورود وارد

ای پروردگار من و مقصود من و مولای من
شنیده‌ام که فرموده ئی امروز روزیست که اگر
یکبار نفسی از روی صدق (ربّ ارنی) گوید از
ملکوت بیان (أنظر ترانی) استماع نماید و از
این کلمه مبارکه عالیه مقام امروز معلوم و واضح
است. و همچنین فرموده ئی اگر نفسی از اوّل لا
اوّل از جمیع اعمال حسنه محروم مانده باشد
اليوم تدارك آن ممکن است چه که دریای
غفران در امکان ظاهر و آسمان بخشش مرتفع.
سؤال میکنم از تو بحرمت این روز مبارك که
مصدر و مطلع ایام است مرا برضای خود موفق
بداری و بطراز قبول مزین نمائی. ای ربّ انا

کن خداوندا عنایتی فرما که تو را بشناسیم و
عاشق جمال تو باشیم جوای شمس حقیقت
باشیم از هر افقی طالع شود طالب رائج طیبه
باشیم از هر گلی انتشار یابد خداوندا ما را از
عالم محدود نجات ده و به جهان نامحدود
خویش رسان تا در سبیل تو سلوک نمائیم
جستجوی تو نمائیم و مشاهده جمال و کمالتو
کنیم توئی بخشنده توئی مهربان توئی قادر و
توانا. ع ع

المسکین و عندك بحر الغناء و أنا الجاهل و
عندك كنوز العلم و العرفان و أنا البعيد و أنك
أنت المقتدر المتعالی القریب.

الها معبودا

این نهالیست تو غرس نمودی از امطار سحاب
رحمت آبش ده. توئی آن کریمی که عصیان
عالم ترا از کرم منع نمود و از بدایع فضلت باز
نداشت توئی که جودت وجود را موجود فرمود و
بافق اعلی راه نمود عبادت را از صراط
مستقیمت منع مفرما. توئی قادر و توانا.

قلباً طاهراً فاخلق فيّ يا الهى * سرّاً ساكناً جدّد
فيّ يا منائى و بروح القوّه ثبتني على أمرك يا
محبوبي و بنور العظمة فاشهدني على صراطك
يا رجائى و بسلطان الرفعة الى سماء قدسك
عرجني يا أولى و بأرياح الصّمدية فابهجني يا
أخرى و بنغمات الازليّة فاسترحني يا مؤنسى و
بغناء طلعتك القديمة نجّني عن دونك يا سيّدى
و بظهور كينونتك الدائمة بشرني يا ظاهر فوق
ظاهري و الباطن دون باطني * أنت المقتدر
على ما تشاء لا إله إلا أنت العزيز الغفور *

بنوشان و مردگان را به حیات ابدیه زنده کن
کوران را بینا فرما و کران را شنوا کن و گنگان را
گویا نما و افسردگان را بر افروز غافلان را هشیار
کن و خفتگان را بیدار نما و مغروران را متنبّه در
هر کار توئی بخشنده توئی مهربان انک انت
الکریم المتعال . ع ع

هُوالله

ای خداوند مهربان بصیرتها را روشن کن گوشها
را شنوا نما دلهاى مرده را زنده کن نفوس
خواب را بیدار نما خداوندا ما را از هر قیدی
آزاد فرما و به جهان نا محدود خویش دلالت

بسمه المهيمن على الاسماء
قل إلهي إلهي فرج همي بجودك و عطائك و
أزل كرتي بسلطنتك و اقتدارك * تراني يا إلهي
مقبلاً إليك حين اذ أحاطت بي الاحزان من كل
الجهات * أسئلك يا مالك الوجود و المهيمن
على الغيب و الشهود باسمك الذي به سخرت
الأفئدة و القلوب و بأموج بحر رحمتك و
اشراقات أنوار نير عطائك أن تجعلني من الذين
ما منعهم شيء من الاشياء عن التوجه إليك يا
مولي الأسماء و فاطر السماء * أي رب تری ما
ورد علي في أيامك أسألك بمشرق أسمائك و
مطلع صفاتك أن تقدّر لي ما يجعلني قائماً على

آمال اعمالی نه مگر پرده ستاريت پوشاند و
حفظ و حمايت شامل گردد و الا اين ضعفا را
چه توانائي که به خدمت پردازند و اين فقرا را
چه غنائی که بساط عزت بگسترانند توئی مقتدر
و توانا تأييد کن توفيق بخش اين نفوس پژمرده
را به رشحات ابر موهبت طراوتي عنایت کن و
اين حقايق مبتدله را به اشراقات شمس احديت
روشنائي بخش اين ماهيان تشنه لب را به
دريای رحمت افکن و اين غافله گمگشته را به
پناه احديت دلالت کن گمگشتگان را به عين
هدايت دلالت کن و آوارگان را در پناه عزت
مأوی بخش تشنگان را از سلسيل موهبت

هُوَاللهُ تَعَالَى

پاک یزدانا خداوند مهربانا آوارگان کوی تو ایم و
مشتاقان روی تو و عاشقان خوی تو بیچاره ایم
افتاده ایم ذلیم حقیریم ضعیفیم رحمتی فرما
موهبتی عنایت کن از قصور درگذر و خطایای
بی پایان بپوش هر چه هستیم از تو ایم و آنچه
گوئیم و شنویم وصف تو گوئیم و روی تو جوئیم و
راه تو پوئیم تو خداوند مهربانی و ما گنه کار بی
سر و سامان پس ای ابر رحمت رشحاتی ای
گلشن عنایت نفحاتی ای بحر موهبت موجی و
ای آفتاب عنایت پرتوی رحم فرما عنایت کن
قسم به جمالت که جز خطا متاعی نه و به غیر از

خدمتک و ناطقاً بشنائک * اِنَّکَ اَنْتَ الْمُقْتَدِرُ
الْقَدِيرُ و بِالْاِجَابَةِ جَدِيرٌ * ثُمَّ اَسْأَلُکَ فِی آخِرِ
عَرْضِی بِاَنْوَارِ وَجْهِکَ اَنْ تَصْلِحَ اُمُورِی وَ تَقْضِی
دِیْنِی وَ حَوَائِجِی * اِنَّکَ اَنْتَ الَّذِی شَهِدَ کُلَّ ذِی
لِسَانٍ بِقُدْرَتِکَ وَ قُوَّتِکَ وَ ذِی دَرَايَةِ بِعِظْمَتِکَ وَ
سُلْطَانِکَ * لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ السَّمْعُ الْمَجِیْبُ *

وصیت نامه حضرت بهاءالله

کتاب عهدی

اگر افاق اعلی از زخرف دنیا خالیست و لکن در خزائن توکل و تفویض از برای وراث میراث مرغوب لا عدل له گذاشتیم گنج نگذاشتیم و بر رنج نیفزودیم * ایم الله در ثروت خوف مستور و خطر مکنون * انظروا ثم اذکروا ما انزله الرحمن فی الفرقان (ویل لکل هُمزة لُمزة الذی جمع مالا و عدده). ثروت عالمرا وفائی نه آنچه را فنا اخذ نماید و تغییرپذیرد لایق اعتنا نبوده و نیست مگر علی قدر معلوم * مقصود این مظلوم از

کریم منهج قویم بنما و قلب سلیم بده به فیض جلیل بنواز و جنت نعیم بخش و از عذاب الیم برهان هدایت رهبر کن حیات جانپور بخش دانائی عطا کن بینائی ده شنوائی احسان نما تا به حقیقت امور پی بریم پرده بدریم و از فوز عظیم نصیب گیریم در جمیع مراتب به یگانگی آشنا گردیم و از ذلت بیگانگی آزاد شویم توئی مقتدر و توانا و توئی بینا و شنوا عنایت فرما هدایت کن عزت ابدی عطا فرما از ذلت نادانی خلاصی بخش اتک انت الغفور الکریم العزیز الوهاب . ع ع

بنیان سبب ظهور کمالات عالم انسان گردیم
اَنْتَ اَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ التَّوَّابُ . ع ع

هُوَ اللهُ

ای پروردگار ملجأ بیچارگانی و ملاذ آوارگان
فضل و عطایت درمان هر دردی و خوان نعمت
در هر پست و بلندی به انوار بخشایش عالم
هستی را آرایش بخشیدی و به موهبت کبری
جهان بی پایان را آسایش عطا فرمودی ای
آمرزگار درماندگانیم ولی موهبت بی پایان
افتادگانیم ولی رحمت دستگیر بیچارگان اسیر
نفس و هوائیم ولی عنایت مجیر بینوایان ای

حمل شداید و بلایا و انزال آیات و اظهار بیّنات
احماد نار ضغینه و بغضاء بوده که شاید آفاق
افئده اهل عالم بنور اتفاق منور گردد و باسایش
حقیقی فائز گردد * و از افق لوح الهی نیر این
بیان لائح و مشرق باید کلّ بآن ناظر باشند * ای
اهل عالم شما را وصیّت مینمایم بآنچه سبب
ارتفاع مقامات شما است * بتقوی الله تمسک
نمائید و بذیل معروف تشبّث کنید * براستی
میگویم لسان از برای ذکر خیر است او را بگفتار
زشت میالائید * عفا الله عمّا سلف از بعد باید
کلّ بما ینبغی تکلم نمایند از لعن و طعن و ما
یتکدّر به الانسان اجتناب نمایند * مقام انسان

بزرگ است * چندی قبل این کلمه علیا از مخزن قلم ابهی ظاهر: امروز روزیست بزرگ و مبارک آنچه در انسان مستور بوده امروز ظاهر شده و میشود * مقام انسان بزرگست اگر بحق و راستی تمسک نماید و بر امر ثابت و راسخ باشد * انسان حقیقی بمتابه آسمان لدی الرحمن مشهود شمس و قمر سمع و بصر و انجم او اخلاق منیره مضيئه مقامش اعلى المقام و آثارش مرّبی امکان * هر مقبلی الیوم عرف قمیصرا یافت و بقلب طاهر بافق اعلى توجه نمود او از اهل بهاء در صحیفه حمراء مذکور * (خذ قدح عنایتی باسمی ثم اشرب

احترافند و به اشراقت در نهایت اشتیاق از ملکوت غیب جهان پنهان تجلی عنایت نما و پرتو موهبت افشان هر دم فیضی جدید فرست و فضلی بدیع پدید فرمای پروردگار ما ناتوانیم تو توانا مورانیم و تو سلیمان ملکوت ابهی عنایتی فرما موهبتی بنما تا شعله ئی زینم و لمعه ئی نثار کنیم قوتی بنمائیم و خدمتی مجری داریم سبب نورانیت این جهان ظلمانی گردیم و روحانیت در این خاکدان فانی دمی نیاسائیم و خود را به شئون فانیه نیالائیم بزم هدایت بیارائیم و به خون خویش آیات محبت بنگاریم خوف و خطر بگذاریم شجر پر ثمر شویم و در این جهان بی

هُوَ الْإِبْهِي

ای بنده حق دست شکرانه به درگاه خداوند
یگانه بلند نما و بگو ای بها جان جانم به
فدایت ای دلبر نازنینم ای یار دلنشینم عنایتی
فرما که در ملکوت ابهیت با رخی روشن و
وجدانی چون گلزار و چمن راه یابم و در خدمت
امرت کوشم و جان در رهت افشانم و خاک ره
احبایت گردم اَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ . ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای دلبر مهربان این یاران سر مست جام پیمانند
و در محبت سرگشته و بادیه پیما از فراق پر

منه بذکری العزیز البدیع) * ای اهل عالم
مذهب الهی از برای محبت و اتحاد است او را
سبب عداوت و اختلاف نمائید * نزد صاحبان
بصر و اهل منظر اکبر آنچه سبب حفظ و علت
راحت و آسایش عباد است از قلم اعلی نازل
شده و لکن جهال ارض چون مرتبای نفس و
هوسند از حکمتهای بالغه حکیم حقیقی غافلند
و بظنون و اوهام ناطق و عامل * یا اولیاء الله و
أمناء ملوک مظاهر قدرت و مطالع عزت و ثروت
حقتند درباره ایشان دعا کنید حکومت ارض بآن
نفوس عنایت شد و قلوب را از برای خود مقرر
داشت * نزاع و جدال را نهی فرمود نهیاً عظیماً

عبادک التُّبَّاءُ التُّجَبَّاءُ اِنَّک انت المؤيِّد لمن
تشاء على ما تشاء و اِنَّک انت القويّ القدير .

ع ع

هُوَالله

ای پروردگار این بنده ضعیف را با دوستانت در
آستان عبودیت مقرر و مأوی بخش تا به شروط
عبودیت قیام و جان و دل و تن در کمال سرور
نثار نمائیم توئی معطی و مؤید در جمیع شئون .

ع ع

فی الکتاب . هذا امر الله فی هذا الظهور الاعظم
و عصمه من حکم المحو و زینة بطراز الاثبات
* انه هو العليم الحکیم * مظاهر حکم و مطالع
امر که بطراز عدل و انصاف مزینند بر کلّ اعانت
آن نفوس لازم * طوبی للامراء و العلماء فی
البهاء اولئک أمنائی بین عبادی و مشارق
أحکامی بین خلقی علیهم بهائی و رحمتی و
فضلی الذی أحاط الوجود * در کتاب اقدس در
این مقام نازل شده آنچه که از آفاق کلماتش
انوار بخشش الهی لامع و ساطع و مشرق است
* یا اغصانی در وجود قوت عظیمه و قدرت
کامله مکنون و مستور باو و جهت اتّحاد او ناظر

عنایت کردی و این قطرات فانیه را به امواج بحر
احدیّت هیجان و طوفان مرحمت فرمودی ای
توانائی که گاه را قدرت کوه عنایت کنی و
خاک را جلوه گاه آفتاب پر شکوه فرمائی لطف
و مرحمتی که بر خدمت امرت قیام نمائیم تا در
بین ملاً امکان شرمسار نگریم . ع ع

هُوَاللّٰهُ

رَبِّ اَيِّدْنِيْ عَلَى خِدْمَةِ اِحْبَائِكَ و شرح صدور
اَرْقَائِكَ و تَطْيِيبِ قُلُوْبِ اَصْفِيَاءِكَ و اِرَاحَةِ
اَرْوَاحِ اُوْدَائِكَ حَتَّى اَقُوْمَ بِرُوْحِيْ و جَسَدِيْ و
فُوَادِيْ عَلَى مَا تَحَبَّ و تَرْضَى مِنْ عِبُوْدِيَّةِ

باشید نه به اختلاف ظاهره از او * وصیة الله
آنکه باید اغصان و افنان و منتسبین طراً بغصن
اعظم ناظر باشند* انظروا ما انزلناه فی کتابی
الاقدس (اذا غیض بحر الوصال و قضی کتاب
المبدأ فی المال توجّهوا الی من اراده الله الذی
انشعب من هذا الاصل القديم) * مقصود از
این آیه مبارکه غصن اعظم بوده * كذلك اظهرنا
الامر فضلاً من عندنا و أنا الفضال الکریم * قد
قدّر الله مقام الغصن الأكبر بعد مقامه انه هو
الامر الحکیم * قد اصطفینا الاکبر بعد الاعظم
امراً من لدن علیم خبیر * محبت اغصان بر کل
لازم و لکن ما قدّر الله لهم حقاً فی اموال الناس

نور هدایت کن مظهر موهبت نما و موفقیت عطا
فرما تا به خدمت پردازد و به عبودیت شتابد
توئی مقتدر و توانا و توئی بخشنده و دهنده و
تابنده و پرورنده و مهربان . ع ع

هُوَ الْإِلَهِيُّ

خدایا این چه فضیلت که عنایت فرمودی و
این چه احسان است که ارزان کردی قلوب را
حکم قلب واحد دادی و نفوس را رابطه شخص
منفرد اجسام را احساس جان عنایت کردی و
اجساد را ادراک روح و روان این ذرات تریبیه را
به شعاع آفتاب رحمانیه نمایش و وجودی

* یا اغصانی و افنانی و ذوی قرابتی نوصیکم
بتقوی الله و بمعروف و بما ینبغی و بما ترتفع به
مقاماتکم * براستی میگویم تقوی سردار اعظم
است از برای نصرت امر الهی و جنودیکه لایق
این سردار است اخلاق و اعمال طیبه طاهره
مرضیه بوده و هست * بگوای عباد اسباب نظم
را سبب پریشانی نمائید و علت اتحاد را علت
اختلاف مسازید * امید آنکه اهل بهاء بکلمه
مبارکه قل کلّ من عند الله ناظر باشند و این کلمه
علیا بمثابه آبست از برای اطفاء نار ضغینه و
بغضاء که در قلوب و صدور مکنون و مخزون
است * احزاب مختلفه از این کلمه واحده بنور

اتحاد حقیقی فائز میشوند * انه يقول الحق و
یهدی السبیل و هو المقتدر العزیز الجمیل *
احترام و ملاحظه اغصان بر کلّ لازم لا عزاز امر
و ارتفاع کلمه و این حکم از قبل و بعد در کتب
الهی مذکور و مسطور * طوبی لمن فاز بما امر به
من لدن آمر قدیم * و همچنین احترام حرم و آل
الله و افنان و منتسبین و نوصیکم بخدمة الامم و
اصلاح العالم *

از ملکوت بیان مقصود عالمیان نازل شد آنچه که سبب
حیات عالم و نجات امم است * نصایح قلم اعلی را
بگوش حقیقی اصغا نمائید * انها خیر لکم عمّا علی
الارض * یشهد بذلك کتابی العزیز البدیع *

در ملکوت عزیز فرما اگر تأییدات آسمانی شامل
گردد هر یک از ما ستاره درخشنده گردد و الا از
خاک پست تر شود خدایا تأیید کن نصرت فرما
ما را غالب بر نفس و هوی کن و از عالم طبیعت
نجات ده خدایا به نفثات روح القدس زنده فرما
تا به خدمت تو قیام نمائیم و به عبادت تو
مشغول گردیم و با نهایت صدق و صفا به انتشار
آثار ملکوت پردازیم توئی مقتدر و توانا و توئی
بخشنده و مهربان . ع ع

ای یار مهربان و مونس دل و جان آن آشنا را از
بیگانگان حفظ و حمایت فرما و سبب انتشار

زیارتنامه حضرت بهاءالله

الْشَّاءُ الَّذِي ظَهَرَ مِنْ نَفْسِكَ الْأَعْلَى وَالْبِهَاءُ الَّذِي
طَلَعَ مِنْ جَمَالِكَ الْأَبْهَى عَلَيْكَ يَا مَظْهَرَ الْكِبْرِيَاءِ
وَسُلْطَانَ الْبَقَاءِ وَمَلِيكَ مَنْ فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ *
أَشْهَدُ أَنَّ بِكَ ظَهَرَتْ سُلْطَنَةُ اللَّهِ وَاقْتِدَارُهُ وَعَظَمَةُ
اللَّهِ وَكِبْرِيَاؤُهُ وَبِكَ أَشْرَقَتْ شُمُوسُ الْقِدَمِ فِي
سَمَاءِ الْقَضَاءِ وَطَلَعَ جَمَالُ الْغَيْبِ عَنْ أَفْقِ الْبَدَاءِ
وَأَشْهَدُ أَنَّ بِحَرَكَةٍ مِنْ قَلَمِكَ ظَهَرَ حُكْمُ الْكَافِ
وَالثُّونِ وَبَرَزَ سِرُّ اللَّهِ الْمَكْنُونِ وَبُدَّتِ الْمُمْكِنَاتُ
وَبُعِثَتِ الظُّهُورَاتُ وَأَشْهَدُ أَنَّ بِجَمَالِكَ ظَهَرَ جَمَالُ
الْمَعْبُودِ وَبِوَجْهِكَ لَاحَ وَجْهِ الْمَقْصُودِ وَبِكَلِمَةٍ مِنْ

را به خدمت ملکوت موفق دار و بر اسرار الهی
مطلع نما و به سلطنت سرمدی بشارت ده و از
حیات ابدیه بهره و نصیب بخش زبان را گویا
کن و دیده ها را بینا نما تا مشاهده عالم
ملکوت کنیم و به نطق فصیح ستایش جمال و
کمال تو نمائیم توئی بخشنده و مهربان.

عبدالبهاء عباس

هو الله

خدایا ما ضعیفیم تو قوی کن ما نادانیم تو دانا
فرما خدایا فقیریم غنای ملکوتی ده خدایا مرده
ایم حیات سرمدی بخش خدایا ذلت محضیم

قلوب سبز و خرم گردد و ریاچین فیض عنایت
بروید . ع ع

هو الله

ای پدر آسمانی جنود ملکوت داری و ملائکه
روحانی ما بیچارگان مرغ بال و پر شکسته ایم
ولی در فضای ملکوت پرواز آرزو کنیم ماهیان
تشنه لبیم دریای آب حیات طلبیم پروانه عالم
ناسوتیم آرزوی سراج لاهوت داریم در نهایت
ضعف و بی قوتیم ولی خود را به صف عالم
میزنیم پس ای رب الجنود تأیید فرما تا سپاه
انوار ظفر یابد و لشکر ظلمات شکست خورد ما

عِنْدَكَ فَصِلْ بَيْنَ الْمُمَكِّنَاتِ وَصَعِدَ الْمُخْلِصُونَ
إِلَى الذِّرْوَةِ الْعُلْيَا وَالْمُشْرِكُونَ إِلَى الدَّرَكَاتِ
السُّفْلَى وَأَشْهَدُ بِأَنْ مَنْ عَرَفَكَ فَقَدْ عَرَفَ اللَّهَ وَمَنْ
فَازَ بِلِقَائِكَ فَقَدْ فَازَ بِلِقَاءِ اللَّهِ فَطُوبَى لِمَنْ آمَنَ
بِكَ وَبِآيَاتِكَ وَخَضَعَ بِسُلْطَانِكَ وَشَرَّفَ بِلِقَائِكَ
وَبَلَغَ بِرِضَائِكَ وَطَافَ فِي حَوْلِكَ وَحَضَرَ تَلْقَاءَ
عَرْشِكَ فَوَيْلٌ لِمَنْ ظَلَمَكَ وَأَنْكَرَكَ وَكَفَرَ بِآيَاتِكَ
وَجَاحَدَ بِسُلْطَانِكَ وَحَارَبَ بِنَفْسِكَ وَاسْتَكْبَرَ لَدَى
وَجْهِكَ وَجَادَلَ بِبُرْهَانِكَ وَفَرَّ مِنْ حُكُومَتِكَ
وَاقْتَدَارَكَ وَكَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ فِي أَلْوَابِ الْقُدْسِ
مِنْ إِصْبَعِ الْأَمْرِ مَكْتُوبًا. فَيَا إِلَهِي وَمَحْجُوبِي
فَأَرْسِلْ إِلَيَّ عَنْ يَمِينِ رَحْمَتِكَ وَعِنَايَتِكَ نَفْحَاتِ

قُدْسِ أَلطَافِكَ لِتَجذِبَنِي عَن نَفْسِي وَعَنِ الدُّنْيَا
إِلَى شَطْرِ قُرْبِكَ وَلِقَائِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى
مَا تَشَاءُ وَإِنَّكَ كُنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا. عَلَيْكَ
يَا جَمَالَ اللَّهِ ثَنَاءُ اللَّهِ وَذِكْرُهُ وَبَهَاءُ اللَّهِ وَنُورُهُ أَشْهَدُ
بِأَنَّ مَا رَأَتْ عَيْنُ الإِبْدَاعِ مَظْلُومًا شِبْهَكَ كُنْتَ
فِي أَيَّامِكَ فِي غَمَرَاتِ البَلَايَا مَرَّةً كُنْتَ تَحْتَ
السَّلَاسِلِ وَالْأَغْلالِ وَمَرَّةً كُنْتَ تَحْتَ سِوْفِ
الأَعْدَاءِ وَمَعَ كُلِّ ذَلِكَ أَمَرْتَ النَّاسَ بِمَا أَمَرْتَ
بِهِ مِنْ لَدُنِّ عَلِيمِ حَكِيمٍ. رُوحِي لِضُرِّكَ الفِدَاءُ
وَنَفْسِي لِبَلَائِكَ الفِدَاءُ أَسْأَلُ اللَّهَ بِكَ وَبِالَّذِينَ
اسْتَضَّائَتْ وُجُوهُهُمْ مِنْ أَنْوَارِ وَجْهِكَ وَاتَّبَعُوا مَا
أَمَرُوا بِهِ حُبًّا لِنَفْسِكَ أَنْ يَكشِفَ السُّبُحَاتِ الَّتِي

عنايت و مهربانی و تو دانی آنچه خواهی می
نمائی عون توئی صون توئی بخشنده دو کون
توئی انت التَّوَابِ الرَّحِيمِ . ع ع

هُوَاللَّهُ

ای خداوند بیهمتا این نفوس پرشوق و وله را به
رحمت بی پایان موفق فرما تا مواهب عالم
انسانی گردند و مظاهر الطاف ربّانی در گلستان
هدایت گلهای پر طراوت گردند و در ریاض
حقیقت درختانی در نهایت لطافتی خداوند بر
خدمت خویش موفق فرما و از بیگانه و خویش
مستغنی کن در هر دمی شبنمی فرست تا گلشن

حَالَتْ بَيْنَكَ وَبَيْنَ خَلْقِكَ وَيَرْزُقُنِي خَيْرَ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْمُتَعَالِي الْعَزِيزُ الْعَفُورُ
الرَّحِيمُ. صَلِّ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي عَلَى السِّدْرَةِ وَأَوْرَاقِهَا
وَأَغْصَانِهَا وَأَفْئَانِهَا وَأَصُولِهَا وَفُرُوعِهَا بِدَوَامِ
أَسْمَائِكَ الْحُسْنَى وَصِفَاتِكَ الْعُلْيَا ثُمَّ احْفَظْهَا مِنْ
شَرِّ الْمُعْتَدِينَ وَجُنُودِ الظَّالِمِينَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ
الْقَدِيرُ. صَلِّ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي عَلَى عِبَادِكَ الْفَائِزِينَ
وَأَمَائِكَ الْفَائِزَاتِ إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَفُورُ الْكَرِيمُ.

ما شفا از تو بپوش و بیامرز وفا کن پناه ده شفا
بخش. ع ع

هُوَاللَّهُ

پروردگار مهربانا یاران سرگشته کوی تو اند و
دل بسته روی تو مشتاق دیدارند و گرفتار حسرت و
حرقت بیحد و شمار سوی تو پویند روی تو جویند
راز تو گویند تأیید فرما توفیق بخش تا در
عبودیت استقامت نمایند و به خدمت پردازند
محفل انس بیاریند و در ظلّ عنایت بیاسایند و
به قربانگاه عشق بیایند و روی و موی به خون
خویش بیالایند ای دلبر آسمانی یاران شایان

منتخباتی از مناجاتهای حضرت عبدالبهاء

هُوَالله

ای دلبر مهربان پاک یزدان من از فضل بی پایان
ایمان و ایقان بخشیدی و ابواب عرفان گشودی
جان بشارت یافت دل مسرت جست دیده بینا
شد گوش شنوا گردید انوار اشراق مشاهده شد
آهنگ ملاً اعلی استماع گردید یزدان مهربانا
چون هدایت شایان نمودی و عنایت رایگان
فرمودی در پناه خویش پناه ده و انتباه بخش از
اغیار محفوظ دار و از اشرار مصون کن تا

بیچارگان را ببخش و از قصور این عاصیان در
گذر ذنب این عبد اعظم ذنوب و گناه این بی
پناه بزرگتر از کوه پر شکوه اول قصور این بی سر
و سامان را ببخش پس گناه هر عاصی نادان
توئی بخشنده و مهربان و توئی آمرزنده و مستعان.

ع ع

هُوَالله

ای متوجه الی الله دیده به ملکوت غیب جبروت
باز کن و به این مناجات آغاز نیاز کن که : ای
مهربان تو ستر کن و بپوش خطا از ما عطا از تو
جفا از ما وفا از تو گناه از ما پناه از تو بیماری از

قلب بد اندیش خود خدایا تأیید فرما توفیق
بخش برهان برسان بنواز و به نار محبتت بگذار
توئی بخشنده و مهربان . ع ع

هُوَالله

پاک یزدانا کلّ گنه کاریم و تو آمرزگار جمیع
جامع عیوبیم و تو کاشف کُروب گناه این
عاصیان را در لوح محفوظ ثبت مفرما و از رقّ
منشور محو کن نظر به استحقاق و استعداد مفرما
به آنچه شایان آستان رحمانیت است معامله فرما
غفران صفت جلیل است و عفو و صفح از
اعظم نعوت آن خداوند مجید پس گناه این

همواره با یاران دل و جان مؤانست کنیم و با
اهل استقامت مجالست نمائیم و روز به روز بر
محبتت بیفزائیم توئی مقتدر و توانا و توئی قادر
و عزیز و بینا و شنوا . ع ع

هُوَالله

ای دلبر مهربان یاران را مونس دل و جان باش
در هر دمی از بحر الطاف شبنمی بفرست و در
هر نفسی باده تازه ای بنوشان و می پرست
بگردان تا جام صهبای الهی به دست گیرند و
طالبان را سرمست کنند و عاشقان را نشئه باده
الست بخشند . عبدالبهاء عبّاس

ای پروردگار آن مشتاق دیدار را در ملکوت
بزرگوار کن و تاجی از موهبت بر سر نه و خلعتی
از هدایت کبری در بر نما زبان ناطق ده و بیان
واضح بخش قوت ملکوت بنما و تأیید روح
القدس ظاهر کن . توئی مقتدر و توانا و توئی
بخشنده و درخشنده و بینا. ع ع

هُوَالله

ای پروردگار عالمیان در این جهان به آتش
عشقت بسوز و در آن جهان به مشاهده روی مه
رویت کامران فرما . در این عالم چون شمع
بگداز و در آن عالم چون پروانه گرد شعله

عطای بی پایان بخش و وفای موعود شایان فرما
تا ابواب فتوح را مفتوح بینند و فضل موفور را
مشهود یابند توئی رحمن توئی رحیم توئی
معطی و توئی کریم . عبدالبهاء عباس

هُوَالله

پاک و مقدّسا و بیچون و منزّها پرستش ترا سزا
که بسا بی سرو پائی را سرور دو جهان نمودی و
بسیار سر گشته و سودائی را مقرب آستان
فرمودی پشه پررعه را توشه عقاب بخشیدی و
شهره بیشه آفاق کردی دیگر چه اندیشه از هر
جفا پیشه که تیشه بر ریشه خویش زند و نیش بر

جمالتپرواز ده توئی خجسته دلبر من و توئی
فرخنده یار جان پرور من. ع ع

هُوالله

ای پروردگار مهربان این نفوس ندای ملکوت
شنیدند و انوار شمس حقیقت دیدند و در
فضای جانفزای محبت پریدند عاشقان روی
تواند و منجذبان خوی تو و آرزومند کوی تو و
متوجه به سوی تو و تشنه جوی تو و مشغول به
گفتگوی توتوئی دهنده و بخشنده و مهربان .

ع ع

اهتزاز آید به هلهله و ولوله آهنگ چنگ الهی را
به ملکوت ابهی رساند . ع ع

هُوالله

ای دانای راز این بنده پر عجز و نیاز را به تأیید و
توفیق خویش همدم و همراز نما افسر عنایت
کبری بر سر نه و خلعت موهبت عظمی در بر کن
بر سریر عزت ابدیه بنشان و به اوج اثیر رسان این
بنده شیفته روی تو است و سرگشته کوی تو و
متوجه به سوی تو از جهان و جهانیان در گذشت
و به نشر آیات توحید پرداخت سبب شور و وله
یاران است و باعث هدایت دیگران ای مهربان

هُوَ الْحَقُّ الْقَيُّومُ

إلهی تو بینا و آگاهی که ملجأ و پناهی جز تو
نجسته و نجویم و به غیر از سبیل محبت راهی
نپیموده و نپویم در شبان تیره نو میدی دیده ام به
صبح امید الطاف بی نهایت روشن و باز و در
سحرگاهی این جان و دل پژمرده به یاد جمال و
کمال خرم و دمساز هر قطره ای که به عواطف
رحمانیت موفق بحریست بیکران و هر ذره ای
که به پرتو عنایت مؤید آفتابست درخشنده و
تابان پس ای پاک یزدان من این بنده پر شور و
شیدا را در پناه خود پناهی ده و بر دوستی
خویش در عالم هستی ثابت و مستقیم بدار و

زنده کن باران رحمتی ببار و این گیاه افسرده را
تر و تازه نما حدائق قلوب را جنت ابهی کن و
حقایق نفوس را ریاض ملأ اعلی ای قدیر رجای
این عبد را بپذیر توئی توانا توئی بیهمتا . ع ع

هُوَ الْأَبْهَى الْأَبْهَى

ای بی نیاز آن مرغان چمن را پرواز ده و آن
بلبلان گلشن را به غزلخوانی دمساز نما و به آواز
ملکوت ابهات همراز کن وجد و طربی در قلوب
انداز و جذب و ولهی در افنده و ارواح افکن تا
هر یک با چنگ و دف و نی هی هی آغاز
نماید و صفت حمد تو گوید تا هیکل عالم به

این مرغ بی پرو و بال را در آشیان رحمانی خود و
در شاخسار روحانی خویش مسکن و مأوایی عطا
فرما. ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار ای پناه آوارگان تو آگاه فغان و آه
صبحگاهی عنایتی فرما و رحمتی کن تا جانهای
مشتاقان به ملکوت احدیتت بشتابند و ارواح
آوارگان در سایه رحمتت بیاسایند فرقت پر
حرقت جانرا بگدازد و حرمان و هجران روان را
مرده و پژمرده نماید پس ای خدای مهربان
تأییدی بخش و توفیقی ده تا از این دام و دانه

بوزان و انوار شمس حقیقت ساطع فرما تا این
گیاه پژمرده طراوت و لطافت یابد و درختان بی
برگ و شکوفه سبز و خرم گردد کوران بینا شوند و
کران شنوا گردند نادانان دانا گردند و جاهلان
واقف اسرار یزدان شوند توئی مقتدر و مقدر و
مصوّر و مهربان ائک انت العزیز الکریم المّٰن .
ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار تأیید بخش و توفیق عنایت کن این
ابرتیره را زائل کن و این غمام هائل را متلاشی
و باطل نسیم جانبخش بوزان و دلهای مرده را

برهیم و به آشیانه رحمت بر پریم و در شاخسار
وحدت در حدیقه عنایت به انواع الحان به
محامد و نعوت تو مشغول گردیم . ع ع

ای یگانه مولایم و ای مهربان دانایم

این دوستان حقیقی را از ابریق رحیق مختوم
بنوشان و این یاران معنوی را از آثار تجلی انوار
گشایشی بخش و بر عبودیت درگاه چون
عبدالبهاء ثابت و مستقیم فرما آنک انت
المقتدر العزیز الوهاب . ع ع

آسمانی ده توئی پروردگار توئی آمرزگار توئی
داور کردگاری یاران این مناجات را به کمال
تضرع و ابتهال به درگاه ملیک ملکوت جلال
بخوانید و طلب تأیید کنید امید از فضل قدیم و
روح جدید ربّ مجید آنست که این مسؤل
مستجاب گردد . ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار این عالم ظلمانی را جهان انوار فرما
و مظاهر شیطانی را ابرار و اخیار کن ابر رحمت
بلند فرما و باران موهبت بار و نسیم جانپرور

هُوَ الْمَحْبُوبُ

إِلَهِي وَمَحْبُوبِي أَنِّي أَتَضَرَّعُ بِرُوحِي وَفُؤَادِي أَنْ
تَقْدَسَنِي مِنْ حَبِّ غَيْرِكَ وَتُطَهِّرَنِي عَنِ التَّعَلُّقِ
بِمَا سِوَاكَ وَاجْعَلْنِي يَا إِلَهِي قَلْبِي خَلِيئاً فَارِغاً
مِنْهَا مَمْرُداً صَافِياً حَتَّى يَمْتَلَأَ بِحَبِّ جَمَالِكَ وَ
يَتَوَلَّعَ بِنَارِ عَشْقِكَ وَيُنْجَذِبَ بِنَفْحَاتِ قَدْسِكَ
رَبِّ اجْعَلْ رُوحِي كَأَسَا طَافِحَةً بِصَهْبَاءِ مَحَبَّتِكَ
وَفُؤَادِي مِرَاةً صَافِيَةً مُنْجَلِيَّةً مِنْ شَمْسِ جَمَالِكَ
وَلِسَانِي نَاطِقاً بِذِكْرِكَ وَأُذُنِي صَاعِيَةً لِنِدَائِكَ وَ
عَيْنِي كَاشِفَةً لَأَيَاتِكَ وَمَشَامِي مُتَعَطِّراً بِنَفْحَاتِكَ
وَ قَدَمِي ثَابِتَةً فِي دِينِكَ وَفُؤَادِي مُسْتَقِيمَةً عَلَيَّ

افکن نسیم جانبخش بفرست دلهای مشتاقان را
زنده کن دیده ها را روشن کن و ساحت دلها را
رشک گلزار و چمن نما بشارت به ارواح ده و
مسرت به جانها بخش قوت قدیمه ظاهر نما و
قدرت عظیمه باهر طیور نفوس را در هوای دیگر
پرواز ده و محرمان ناسوت را به اسرار ملکوت
دمساز کن قدم ثابت بخش قلب راسخ عطا فرما
ما گنه کاریم تو آمرزگار ما بندگانیم تو پروردگار
بی سر و سامانیم تو ملجأ و پناه بر نشر نفحات
تأیید کن بر اعلاء کلماتت توفیق بخش بی سران
را سروران کن بینوایان را گنج روان بخش
ناتوانان را توانائی بخش و ضعیفان را قوت

مضطربیم غنی و توانگر نما جز تو نخواهیم و به
غیر از تو نجوئیم . ع ع

الله ابھی

ای منجذبان جمال ابھی در هویت قلب بحور
محبت یاران پر موج و هیجان و از صهبای
مودت دوستان پر نشئه و سکران آنی نمیگذرد
مگر آنکه به خاطر آئید و دمی نمیروید مگر آنکه
یاد شوید در آستان مقدس به کمال تضرع و
ابتهاال نیاز میشود که ای قوی قدیر کلّ در قبضه
قدرت اسیریم تو مجیر تو دستگیر عنایتی کن
موهبتی فرما ابواب فضل بگشا و نظر الطاف

میثاقک و وجهی منوراً بنور معرفتک ائک انت
الکریم الرّحیم المعطی اللّطیف العزیز المحبوب .

ع ع

الله ابھی

ای متوجه الی الله چشم از جمیع ما سوی بر بند
و به ملکوت ابھی برگشا آنچه خواهی از او
خواه و آنچه طلبی از او طلب به نظری صد هزار
حاجاتت روا نماید و به التفاتی صد هزار درد
بی درمان دوا کند و به انعطافی زخم ها را مرهم
نهد و به نگاهی دل ها را از قید غم برهاند آنچه
کند او کند ما چه توانیم کرد یفعل ما یشاء و

يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ است پس سر تسلیم نه و توکل بر
رَبِّ رَحِيمٍ به و البهاء علیک . ع ع

هُوَالله

ای خداوند مهربان این دل را از هر تعلقی فارغ
نما و این جان را به هر بشارتی شادمانی بخش
از قید آشنا و بیگانه آزاد کن و به محبت خویش
گرفتار نما تا بکلی شیدای تو گردم و دیوانه تو
جز تو نخواهم و جز تو نجویم و بغیر از تو نپویم و
بجز راز تو نگویم مانند مرغ سحر در دام محبت
تو گرفتار گردم و شب و روز بنالم و بزارم و بگرم
و بگویمیا بهاء الابهی . ع ع

پرتو افشان چون علم در امر قد برافراخته اند و
چون مردان در میدان تاخته اند چون شکوفه
شکفته اند و چون گل خندان و شادمان پس ای
مهربان این نفوس قدسیه را به تأییدات ملکوتیه
موفق فرما و این جانهای پاک رامظاهر آیات
لولاک کن ائک انت الکریم الرّحمن الرّؤف
الرّحیم .

هُوَالله

پروردگارا هر چند مور ناتوانیم ماه تابان گردان
پشه ذلیلیم پادشه جلیل فرما چاه افتاده ایم عزیز
مصر فرما بیچاره ایم قوی عصر فرما محتاج و

هُوَ الْإِبْهِي

ای یاران روحانی من شب و روز در یاد روی شما
هستیم و روز و شب به ذکر رخ های دلجوی شما
دمی نیاسائیم و نفسی برنیاریم مگر آنکه عجز و
نیاز کنیم و به مناجات دمساز گردیم که : ای یار
پنهان ای مقصود دو جهان ای محبوب مهربان
این بیچارگان اسیر عشق تو اند و آن بینوایان
مستجیر آستان هر شامی از فراق ناله کنند و هر
صبحی از هجوم اهل نفاق فریاد و فغان برآرند
در هر دمی به غمی همدمند و در هر نفسی به
ظالم بد نفسی مبتلا با وجود این حمد ترا که
چون آتشکده پر شعله اند و چونمه و مهریر نور و

هُوَ الْإِبْهِي

ای پروردگار توانا این بندگان نا توانت را از قیود
هستی آزادی بخش و از دام خود پرستی رهائی
ده جمیع ما را در پناه عنایت منزل و مأوی ده و
کلّ ما را در کھف حفظ و حراست و انقطاع و
حرّیت از شئون نفس و هوی نجات بخش تا
جمیع متّفق و متحد شده در ظلّ خیمه یک
رنگ تو آئیم و از صراط گذشته در جنت ابھی
وحدت اصلیه داخل گردیم إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ
إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ.

هُوَ الْإِبْهِي

ای خداوند تو شاهد و آگاهی که در دل و جان
جز آرزوی رضای تو مرادی ندارم و جز در بزم
میثاق راهی و کامی نجویم شب و روز دردمند
درد تو امروز و شب مجروح تیغ و خدنگ تو جز
به ملکوت ابهات ناله و فغانی نکنم و جز در
پناه احدیت امن و امان نجویم بیزار از هر
بیگانه ام و به یگانگی تو دل بسته ام از غیر تو
بیزارم و از ما دونت در کنار ای پروردگار موقّ
بدار تا از سودائیان تو گردم و از شیدائیان تو شوم
سر دفتر مجنونان روی تو گردم و رسوائیان کوی

کوران را بینا کن و کران را شنوا نما مردگان را
زنده کن و پژمردگان را تر و تازه فرما نومیدان را
امیدوار کن و محرومان را به هر عطائی سزاوار
فرما توئی بخشنده توئی دهنده و توئی مهربانای
پروردگار هر چند ضعیفیم ولی تو قوی هستی و
هر چند فقیریم تو غنی هستی و هر چند ذلیلیم تو
عزیز هستی پس نظر به فقر و ضعف مفرما بلکه
آنچه مقتضای غنای مطلق و قوّت و قدرت
تست ارزانی کن توئی رحیم توئی رحمن توئی
بخشنده توئی مهربان . ع ع

هُوَالله

رحمانا رحیما کریمما شرق و غرب از انوار مشرق
جمال منور است و مشام روحانیان از نفحات
قدست معطر خداوندا بندگان را در ظلّعنایت
پناه ده نادانان را بر اسرار حقیقت آگاه کن
بیچارگان را ملجأی بخش و آوارگان را سر و
سامانی ده دل‌های شکسته را مسرور کن و مرغان
بال شکسته را پرواز ده تشنگان را از سلسبیل
عنایت بنوشان و فقیران را از گنج ملکوت
مستغنی فرما طفلان را در مهد عنایت پرورش ده
تا به بلوغ برسند مریضان را به درمان آسمانی
درمان فرما تا صحّت و عافیت یابند خداوندا

تواین موهبت را شایان فرما و این عنایت را
رایگان کن توئی پروردگار و توئی آمرزگار.

ع ع

هُوَالابهی

ای خداوند مهربان عنایتی فرما و موهبتی بنما تا
همّت این بینویان بلند گردد و بندها بگسلیم و
از بیگانگان بیزار شویم و به تو دل بندیم و به
تمامی در دام عشقت گرفتار شویم آتشی در دل
بر فروزیم و حجابات ما سوی بسوزیم و چشم از
مادون بدوزیم و به مشاهده جمال در ملکوت
ابهایت بازکنیم . ع ع

هُوَ الْإِلَهِيُّ

ای پروردگار به آنچه سزاوار است موفق کن ای
آمرزگار به آنچه لایقست مؤید فرما این دست ها
به دامن عفت پیوسته و این دلها به محبت
مقید و بسته عنایت کن موهبت بخش . ع ع

هُوَ اللَّهُ

خداوند مهربانا این جمع در ظلّ رحمت تو اند و
این نفوس متوجه به ملکوت تو خدایا بندگانیم
کرم عنایت کن فقرائیم از کنز آسمانی بخش
نادانیم به حقایق اشیاء دلالت کن ضعیفیم
قوّت آسمانی رسان فانی هستیم به عالم بقا در

نما بشارت به ارواح ده و مسرت به جانها بخش
قوّت قدیمه ظاهر نما و قدرت عظیمه باهر طیور
نفوس را در هوای دیگر پرواز ده و محرمان
ناسوت را به اسرار ملکوت دمساز کن قدم ثابت
بخش قلب راسخ عطا فرما ما گنه کاریم تو
آمرزگار ما بندگانیم تو پروردگار بی سر و
سامانیم تو ملجأ و پناه بر نشر نفعات تأیید کن
بر اعلاء کلمات توفیق بخش بی سران را
سروران کن بینوایان را گنج روان بخش ناتوانان
را توانائی بخش و ضعیفان را قوّت آسمانی ده
تویی پروردگار تویی آمرزگار تویی داور کردگار .

ع ع

آر محتاجیم و منتظر تأیید تو اگر عنایتت رسد
قطره دریا شود ذره آفتاب گردد اگر از الطافت
محروم ماند از هر چیز بی بهره و نصیب شود
پس عنایت کن و مرحمت فرما تا علم وحدت
عالم انسانی بلند نمائیم و نورانیت آسمانی
شرق و غرب را احاطه کند جمیع احزاب متحد
شوند و حیات ابدی جویند و ترویج وحدت عالم
انسانی نمایند و صلح عمومی انتشار دهند توئی
کریم توئی معطی توئی مهربان . ع ع

ای خداوند تو نجات بخش و رهائی ده و به
نفحات قدس خویش چاره ای کن شاید این
دل از عالم آب و گل رهائی یابد و در اوج
رحمانی پروازی نماید و به روح انقطاع بیاساید.

ع ع

هُوَ الْإِلَهِيُّ

ای قویّ قدیر کلّ در قبضه قدرت اسیریم تو مجیر
تو دستگیر عنایتی کن و موهبتی فرما ابواب
فضل بگشا و نظر الطاف افکن نسیم جانبخش
بفرست دلهای مشتاق را زنده کن دیده ها را
روشن کن و ساحت دلها را رشک گلزار و چمن

هُوَاللّٰهُ

پاک یزدانا بینائی و شنوا و مقتدری و توانا صیت
نبا عظیم در جمیع اقالیم منتشر و پرتو شمس
حقیقت در کلّ آفاق ساطع و باهر یاران در
نهایت روح و ریحان و دوستان منجذب روی آن
مه تابان زبانها به ذکرت همدم و قلوب به
نفحات قدست مستبشر دمبدم رویها همه سوی
تو و دلها اسیر کوی تو و جگرها تشنه جوی تو
ندای اسم اعظمت زلزله در آفاق انداخته و
قوّت کلمه اتمّتعلم بر شرق و غرب افراخته
مقبلان کلّ در نهایت تبّتل و ابتهال و مؤمنان در
کمال تضرّع به ملکوت جمالپروردگارا کلّ را

سرمدی مشتهرتوئی مقتدر و توانا و توئی بخشنده
و مهربان اَنک انت الکریم المتعال . ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار این گنهکار را از اغیار بیزار نما و به
محبت خویش گرفتار نما از بند و کمند هوی
وهوس رها کن و در دام محبت جمال ابهی
بیفکن تا آنچه غیر اوست فراموش کنم و از باده
محبت سرمست و مدهوش گردم. ای خداوند
نادانم و به گمان خویش گرفتار چاره ایکن و این
افتاده را از نفس اماره نجات بخش هر دم
وسوسه ای نماید و در هر نفس دام تازه ای نهد

تأیید فرما و توفیق عطا کن تا سبب آسایش
جهان آفرینش گردند و شرق و غرب را آرایش
بخشند سبب الفت و اتحاد عالم گردند و خادم
نوع بشر شوند جمیع امم را به جان و دل دوست
حقیقی گردند و کافه ادیان را در نهایت روح و
ریحان یار روحانی شوند ظلمات بیگانگی محو
کنند و آواز یگانگی در جهان منتشر فرمایند
خداوندا کلّ را در پناه خویش پناه ده و به
الطاف بی پایان شادمان و کامران فرما توئی
مقتدر و توانا و توئی بیننده و شنوا. ع ع

و غرب را به پرتو محبت و نور اتفاقمنور کندای
بخشنده مهربان دلها را به نفثات روح القدس
زنده کن و رویها را مانند شمع افروخته نما تا
جهان را نورانی کنند و نفوس را رحمانی نمایند
توئی بخشنده توئی دهنده و توئی مهربان. ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار این جمع را مظهر عواطف رحمانیه
فرما و مطلع الطاف سبحانیّه نما از بحر بی کران
سیراب کن و از آفتاب مطلع حقیقت روشن و
تابان نما فیضی بخش که انوارش در صبح
ابدی منتشر عنایتی کن که آثارش در ملک

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگاریاران را کامکار کن و به عبودیت
همدم و دمساز فرما قلوب را نورانی فرما و وجوه
را رحمانی کن تا بنیان محبت و مهربانی در
عالم انسانی تأسیس گردد و نوع بشر به یکدیگر
مفتون و مهر پرور گردند شرق دست در آغوش
غرب نماید فرنگ بی درنگ سبیل محبت پوید
ترک تاجیک را همدم داند و هم آغوش و
مهربان شمرد کلّ با هم در نهایت الفت و
یگانگی معاشرت و مصاحبت نمایند بیگانگی
نماند ذکر اغیار نشود و همدگر را آشنا و یار و
غمگسار گردند ای پروردگار این شب تار را روز

عالم اوهام برهان و به حقیقت دلالت بنما تا
تحری حقیقت کنند از عالم ناسوت دور شوند و
به عالم ملکوت نزدیک گردند از جهان ظلمانی
به فضای نورانی در آیند از ظلمات امکان برهان
و به انوار لامکان منور فرما مظاهر انوار کن و
مطالع اثمار نما از غیر بیزار فرما و مطلع بر اسرار
نمای پروردگار تو آمرزگاری و دانا تو بخشنده
ئی و توانا و توئی قادر و بینا . ع ع

هُوَاللّٰهُ

خداوندا آمرزگارا این مجمع را تأیید کن و توفیق
بخش تا عالم را به نور اتحاد روشن نماید شرق

تسبیح به ملکوت تقدیس تو رسد توئی مقتدر و
توانا. ع ع

هُوَالله

ای پروردگار این جمع محض محبت به این
محفل آمدند و با کمال حبّ و وفاق حاضر
شدند خدایا رویها را منور کن ارواح را به بشارت
کبری مستبشر فرما چشم ها را به مشاهده آیات
هدی روشن کن و گوشها را به استماع ندای
اعلی ملتذّ فرما پروردگارا خطا کاریم تو مغفرت
کن گنه کاریم تو عفو فرما در پناه خود پناه ده
نقصان را به غفران کامل کن این نفوس را از

روشن فرما و این بغض و عداوت بین ملل را به
انس و محبت مبدل کن تا عالم آفرینش آسایش
یابد و جهان پر غرور از عالم الهی نصیب موفور
جوید توئی مقتدر و توانا و توئی بخشنده و
درخشنده و بینا. ع ع

هُوَالله

خداوندا مهربانا کریم رحیما ما بندگان آستان
توئیم و جمیع در ظلّ وحدانیت تو آفتاب
رحمت بر کلّ مشرق و ابر عنایت بر کلّ می
بارد الطافت شامل کلّ است و فضلت رازق کلّ
جمیع را محافظه فرمائی و کلّ را بنظر مکرمت

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار این جمع یاران تواند و به جمال تو
منجذبند و به نار محبت مشتعلند این نفوس را
ملائکه آسمانی نما و به نفحه روح القدس زنده
فرما لسانی ناطق بخش و قلبی ثابت عطا فرما
قوه آسمانی ده و سنوحات رحمانی بخش و
مروج وحدت بشر فرما و سبب محبت و الفت
عالم انسانی فرما تا ظلمات مهلکه تعصب
جاهلی به انوار شمس حقیقت محو و زائل گردد
و این جهان ظلمانی نورانی شود و این عالم
جسمانی پرتو جهان روحانی گیرد و این الوان
مختلفه مبدل به یک رنگ گردد و آهنگ

منظور داریای پروردگار الطاف بی پایان شامل
کن نور هدایت برافروز چشم ها را روشن کن
دلها را سرور ابدی بخش نفوس را روح تازه ده و
حیات ابدیه احسان فرما ابواب عرفان بگشا نور
ایمان تابان نما در ظلّ عنایتت کلّ را متحد کن
و جمیع را متفق فرما تا جمیع انوار یک شمس
شوند امواج یک دریا گردند اثمار یک شجر
شوند از یک چشمه نوشند از یک نسیم به
اهتزاز آیند از یک انوار اقتباس نمایند توئی
دهنده و بخشنده و توانا . ع ع

هُوَاللّٰهُ

إِلَهِيْ إِلَهِيْ أَلْفَ بَيْنِ قُلُوْبِ أَحِبَّائِكَ وَوَحْدَ
نَفُوْسِ اصْدِقَائِكَ وَاجْعَلْهُمْ مَّتَّحِدِيْنَ وَمُتَّفَقِيْنَ
فِيْ جَمِيْعِ الشُّوْنِ وَاجْمَعْهُمْ عَلٰى مَعِيْنَ
رِحْمَانِيَّتِكَ بَيْنَ بَرِيَّتِكَ وَفِيْ ظِلِّ رَايَةِ فِرْدَانِيَّتِكَ
بَيْنَ خَلْقِكَ وَاحْشُرْهُمْ تَحْتَ لَوَاءِ الْوَحْدَةِ
الْاِنْسَانِيَّةِ وَاحْفَظْهُمْ فِيْ صَوْنِ حِمَايَتِكَ عَنْ كُلِّ
بَلِيَّةٍ اَتَاكَ اَنْتَ الْمَقْتَدِرُ الْعَزِيْزُ الْمُهِيْمُنُ الْكَرِيْمُ
الرَّحِيْمُ . عَبْدُ الْبِهَاءِ عَبَّاسٌ

بينا باشند و گوشی شنوا داری پربار گردند و
گلزاری با نفحات مشکبار امواج دریای آثار قدم
شوند و نسائم گلشن اسم اعظم مهبط الهام
باشند و مشرق انوارو مظهر الطاف ربّ مختار در
ملاً مقرّین محشور گردند و در زمرة مخلصین
معدود و معروف از حرارت محبت الله چون شعله
سوزان باشند و در فرقت جمال منان ابری گریان
به وفای الهی رویشان روشن گردد و به عنایت
حضرت یزدانی دلهاشان لاله زار و گلشن هر
یکدر امرالله علم مبین گردند و در استقامت بر
عهد و پیمان حصن متین. ع ع

هو الله

خدایا تاریکی نزاع و جدال و قتال بین ادیان و شعوب و اقوام افق حقیقت را پوشیده و پنهان نمود هجده جهان محتاج نور هدایت است پس ای پروردگار عنایتی فرما که شمس حقیقت جهان را کران به کران روشن نماید . عبدالبهاء عباس

هو الله

ای خداوند مهربان به فریاد بیچارگان برس ای پاک یزدان بر این اطفال یتیم رحم فرما ای خداوند بی نیاز این سیل شدید را قطع کن ای خالق جهانیان این آتش افروخته را خاموش کن

هو الابهی

ای پروردگار آمرزگار این مرغان بی آشیان را در حدیقه ثبات و استقامت در شاخسار سدره منتهی پناه عنایت فرما و این ماهیان لجه توحید را در بحر اعظم عنایت غوص ده و این بی سامانان صحرای محبت را در کهف منیع و ملاذ حفظ و حراست منزل و مأوی احسان کن تا به عون و فضل و جودت در سماء وجود چون انجم هدایت بدرخشند و در انجمن عالم چون چراغهای محبت الله روشن و منور گردند امطار غمام رحمت باشند و اشعه آفتاب افق حقیقت لسانی ناطق گردند و فضلی سابق شوند چشمی

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار دلها را روشن کن ای خداوند
مهربان قلوب را رشک گلزار و گلشن فرما ای
محبوب بیهمتا نفحات عنایت بوزان انوار
احسان تابان کن تا دلها پاک و پاکیزه شود از
تأییدات تو بهره و نصیب گیرد این جمع راه تو
پویند راز تو جویند روی تو بینند خوی تو گیرند
ای پروردگار الطاف بی پایان ارزان فرما . گنج
هدایت رایگان کن تا این بیچارگان چاره یابند
توئی مهربان توئی بخشنده توئی دانا و توانا .

ای داد رس به فریاد یتیمان برس ای داور
حقیقی مادران جگرخون راتسلّی ده ای رحمان
رحیم برچشم گریان و دل سوزان پدران رحم نما
این طوفان را ساکت کن و این جنگ جهانگیر
را به صلح و آشتی مبدّل فرما توئی بینا و شنوا .

ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار مرا بیدار کن هشیار نما از غیر خود
بیزار کن و به محبّت جمالت گرفتار نما نفخه
روح القدس بخش و ندای ملکوت ابهی بگوش
رسان قوّت روحانی عطا کن و سراج رحمانی در

زجاج قلب بر افروز از هر بندی آزاد کن و از هر
تعلقی نجات ده تا جز رضای تو نطلبم و بغیر از
روی تو نجویم و دون راه تو نپویم نفوس غافله را
هشیار کنم و ارواح خفته را بیدار نمایم تشنگان
را آب حیات بخشم و مریضان را شفای الهی
دهم هر چند حقیرم ذلیلم فقیرم اما پشت و
پناهم توئی و معین و ظهیر هم توئی تأییدی
عنایت فرما که کلّ حیران گردند . خدایا توئی
مقتدر و توانا و بخشنده و دهنده و مینا . ع ع

حقیقت جلوه دهدیده اهل بصیرت روشن کن
آهنگ ملکوت ابهی به گوش رسان و هر
دلتنگ عالم ادنی را خوشوقت کن ابررحمت
بفرست باران موهبت بار چمن هدایت بیارا
ریاحین معانی انبات کن و سلطان گل را تاج
موهبت بر سر نه و بلبلان روحانی را به
غزلخوانی بخوان و حقایق و معانی تعلیم ده
توئی پروردگار توئی کردگار توئی مجلی طور در
کشور انوار و علیّ الأحبّاء البهّاء و الثّناء . ع ع

هُوَالله

ای جمال قدیم و ربّ کریم یاران پر فورانند و
دوستان عاکف آستان کلّ توجه به کوی تو دارند
و آرزوی مشاهده روی تو صادقند و صابر
متوجهند و ناظر جانفشانند و قربان و دلسوخته از
آتش هجراندر محفل ذکر مجتمعند و در مجمع
انس متذکر ولی با زبانی گویا و گوش شنوا و
چشمی بینا و دلی لبریز به حبّ و وفا ای
پروردگار به جنود ملأ اعلیٰ نصرت نما و به
جیوش ملائکه محبت و صفا اعانت کن نغمات
قدس بفرست و محافل انس معطر نما فیض
قدیم مبدول دار و فوز عظیم شایان نما نور

هو الله

رَبِّ رَبِّ نَحْنُ عَجَزَاءُ وَاَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ وَاَنْتَ
اِذْلَاءُ وَاَنْتَ الْعَزِيزُ الْجَلِيلُ وَاَنْتَ فُقْرَاءُ وَاَنْتَ
الْغَنِيُّ الْكَرِيمُ اَيُّدُنَا عَلٰى عُبُوْدِيَّةِ عَتَبَةِ قُدْسِكَ وَ
وَقَّقْنَا عَلٰى عِبَادَتِكَ مَشَارِقَ ذِكْرِكَ وَ قَدَّرْنَا
نَشْرَ نَفْحَاتِ قُدْسِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَاَشَدُّ اُزُورُنَا
عَلٰى خِدْمَتِكَ بَيْنَ عِبَادِكَ حَتّٰى نَهْدِي الْاُمَمَ
اِلَى اسْمِكَ الْاَعْظَمِ وَ نَسُوْقَ الْمَلَلِ اِلَى شَاطِئِ
بَحْرِ اَحَدِيَّتِكَ الْاَكْرَمٰى رَبِّ نَجِّنَا مِنْ
عِلَاقِ الْخَلَائِقِ وَ الْخَطِيئَاتِ السَّوَابِقِ وَ الْبَلِيَّاتِ
الْلَّوَاْحِقِ حَتّٰى نَقُوْمَ عَلٰى اِعْلَآءِ كَلِمَتِكَ بِكُلِّ رُوْحٍ
وَرِيْحَانٍ وَ نَذْكُرُكَ فِى اَنْآءِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ نَدْعُو

الكلّ الى الهدى و نأمر بالتّقوى و تُرْتَل آيات
توحيدك بين ملاً الإنشاء أنّك أنت المُقتدر
على ما تشاء لا اله الا انت العزيز القدير. ع ع

هو الله

إلهى إلهى هذا طيرٌ كليل الجناح بطيء الطيران
أيدّه بشديد القوى حتّى يطير الى اوج الفلاح و
التّجّاح و يُرْفَرَف بكلّ سرور و انشراح فى هذا
الفضاء و يرتفع هديره فى كلّ الأرجاء باسمك
الأعلى و تتلذذ الآذان من هذا النداء و تقرّ
الاعين بمشاهدة آيات الهدى ربّ ائى فريد
وحيّد حقير ليس لى ظهير الا انت و لا نصير الا

ما ذليليم عزيز فرما عاجزيم قدرت عنایت فرما
فقيريم از کنز ملکوت غنى نما عليليم شفا
عنایت کن خدایا به رضای خود دلالت فرما و از
شئون نفس و هوى مقدّس دار خدایا ما را بر
محبت خود ثابت نما و بر جميع خلق مهربان
فرما موفق بر خدمت عالم انسانی کن تا به
جميع بندگان خدمت نمائيم جميع خلقت را
دوست داريم و به جميع بشر مهربان باشيم
خدایا توئى مقتدر توئى رحيم توئى غفور و توئى
بزرگوار. ع ع

طبیعت منسلخ نماید و به نورانیت الهیه روشن
نماید تعمیر به روح و نور و حیات ابدیه بخشد.

عبدالبهاء عباس

هو الله

پروردگارا مهربانا این جمع توجه به تو دارند
مناجات به سوی تو نمایند در نهایت تصرع به
ملکوت تو تبتل کنند و طلب عفو و غفران نمایند
خدایا این جمع را محترم کن این نفوس را
مقدس نما انوار هدایت تابان کن قلوب را منور
فرما نفوس را مستبشر کن جمیع را در ملکوت
خود داخل فرما و در دو جهان کامران نما خدایا

انت ولا مجیراً انت وفقنی علی خدمتک و
ایدنی بجنود ملائکتک و انصرنی فی اعلاء
کلمتک و انطقتنی بحکمتک بین بریتک
انکمعین الضعفاء و نصیر الضغراء و انک انت
المقدر العزیز المختار. ع ع

هو الله

إلهی إلهی تری هذا الضعیف یتمنی القوّة
الملکوتیة و هذا الفقیر یترجی کنوزک السماویة و
هذا الظمان یشاق معین الحیاة الأبدیة و هذا
العلیل یرجوا شفاء الغلیل برحمتک الواسعة الّتی
اختصت بها عبادک المختارین فی ملکوتک

مؤید فرما توئی مقتدر و عزیز و توانا و توئی عالم
و واقف و بینا. ع ع

هُوَاللهُ

ای پروردگار مهربان این انجمن بجهت نصرت
کلمه الله و روح القدس تشکیل شده تأیید و
توفیق بخش و مؤید به قوه آسمانی نما تا این
انجمن چون شعله نورانی بر افروزد و انوار
رحمانی مبذول دارد و اطراف را روشن کند
تعالیم آسمانی ترویج نماید و به وحدت عالم
انسانی خدمت کند نفوس را از ظلمات عالم

الأعلى ربّ ليس لي نصيرُ إلا أنت ولا مجيرُ إلا
أنت ولا معينُ إلا أنت ايدني بملائكتك على
نشرِ نفاحتِ قدسِكَ و بثّ تعاليمِكَ بين خيرة
خلقِكَ ربّ اجعلني منقطعاً عن دونك مُتَشَبِّهاً
بذيلِ عنايتِكَ مُخْلِصاً في دينِكَ ثابتاً على
محبَّتِكَ عاملاً بما أمرتني به في كتابِكَ اذك
أنت المقتدر العزيز القدير. ع ع

هُوَاللهُ

إلهي إلهي تراني مع ذلّي و عدم استعدادي و
اقتداري مُهْتَمّاً بعظائم الامور قاصداً لاعلاءِ
كلمتِكَ بين الجُمهورِ نادياً لنشرِ تعاليمِكَ بين

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار این نفوس طیّبه طاهره را ابناء
ملکوت فرما و این وجوه نورانی را سراجهای
رحمانی کناین قلوب زنده را سرشار از باده
محبت فرما و این جانهای آزاد را به بشارات
کبری فرح و مسرت بی منتهی بخش زبانها را به
ذکرت ناطق کن و دیده ها را به مشاهده انوار
ملکوت روشن فرما ای پروردگار فیض آسمانی
بخش و حیات ابدی کرم فرما و این نفوس را به
قوتی ملکوتی و موهبتی آسمانی و اخلاقی
رحمانی و مواهبی سبحانی و انجذابی قلبی و
بشارتی روحی و تأییدی روح القدسی موفق و

العموم و انّی لا اَتَوْفَّقُ بهذا اِلَّا اَنْ یُّؤَيِّدَنِیْ نَفْثَاتُ
رُوحِ الْقُدُسِ وَ یَنْصُرَنِیْ جُنُودَ مَلَكُوتِكَ الْاَعْلٰی وَ
تُحِیْطُ بِیْ تَوْفِیْقَاتِكَ الَّتِیْ تَجْعَلُ الْذُّبَابَ عَقَابًا وَ
الْقَطْرَةَ بَحُورًا وَ اَنْهَارًا وَ الدَّرَاتِ شُمُوسًا وَ اَنْوَارًا
رَبِّ اَیِّدَنِیْ بِقُوَّتِكَ الْقَاهِرَةِ وَ قَدْرَتِكَ النَّافِذَةِ
حَتّٰی یَنْطِقَ لِسَانِیْ بِمَحَامِدِكَ وَ تُعَوِّتْکَ بَیْنَ
خَلْقِكَ وَ یُطْفَحَ جَنَانِیْ بِرَحِیقِ مَحَبَّتِكَ وَ
مَعْرِفَتِكَ اِنَّکَ اَنْتَ الْمَقْتَدِرُ عَلٰی مَا تَشَاءُ وَ
اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ. ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای خداوند بیهمتا ای ربّ الملکوت این نفوس
سپاه آسمانی تواند امداد فرما و به جنود ملأ
اعلیٰ نصرت کن تا هر یک نظیر اردوئی شوند و
آن ممالک را به محبّت اللّٰهُ نورانیّت تعالیم
الهی فتح کنند ای خدا ظهیر و نصیر آنها باش و
در بیابان و کوه و درّه و جنگلها و دریاها و صحرا
ها مونس آنها باش تا به قوّت ملکوتی و نفثات
روح القدس فریاد زند توئی مقتدر و عزیز و توانا
و توئی دانا و شنوا و بینا . ع ع

پرورش یافتم و از ثدی عنایت شیر خوارم و در
آغوش رحمت در نشو و نمایمای خداوند هر
چند مستمندم ولی هر مستمندی به عنایت تو
ارجمند است و هر توانگری بی الطافت فقیر و
حاجتمندای پروردگار تأییدی فرما که این حمل
اعظم را قدرت تحمّل ماند و این عنایت کبری
را محافظه توانم زیرا قوّه امتحان شدید است و
سطوت افتتان عظیم کوه گاه گردد و جبل خردل
شود تو آگاهی که در ضمیر جز ذکرت نجویم و
در قلب جز محبّت نخواهم بر خدمت احبّایت
قائم نما و بر عبودیّت آستانت دائم کن توئی
مهربان و توئی خداوند کثیر الاحسان . ع ع

هُوَالله

ای پروردگار این بنده گنه کار را در ظلّ شجره
عنایت ملجأ و پناهی بخش و بر حقیقت
اسرار آگاهی ده بر عهد و میثاقت ثابت و
محکم بدار و بر پیمان ایمانت استوار فرما چه
که اریاح افتتان شدید است و صرصر امتحان
غبار انگیز خدایا ثابت بدار خدایا نابت کن
خدایا محفوظ و مصون دار و محظوظ و مأمون
بنما توئی مقتدر و توانا و توئی حافظ بی نظیر و

همتا. ع ع

ابهایت رایگان کن و رحمت افق اعلایت شایان
فرما زیرا منجذب جمال نورانیند و زنده از نفس
رحمانی سبزه چمنزار حقیقتند و شکوفه بوستان
معرفت آواره تواند و بیچاره تو افتاده تواند و
دل داده تودر ظلّ جناح احدیّت از امتحانات
شدیده حفظ فرما و در پناه رحمانیّت از
حوادث زمانه محروس دار توئی مقتدر و توانا و
توئی حاضر و بینا. ع ع

هُوَالله

ای رحمن ای یزدان بنده ای هستم ضعیف و
نحیف و نا توان ولی در پناه فضل و موهبت تو

هُوَالله

یکتا خداوند مهربانا هر چند استعداد و قابلیت
مفقود است و مشکلات استقامت در بلایا غیر
محصور ولی قابلیت و استعداد امریست موهوب
تو خدایا استعداد بخش و قابلیت ده تا به
استقامت کبری موفق آئیم و از این جهان و
جهانیان درگذریم و نار محبت بر افروزیم و
مانند شمع بسوزیم و بگدازیم و روشنی
بخشیمای رب ملکوت از این جهان اوهام
برهانو به جهان بی پایان برسان از عالم ناسوت
ببزار کن و به مواهب ملکوت کامکار فرما از این
نیستی هستی نما برهان و به هستی حیات ابدیه

وحدت عالم انسانی گردیمبا دلی پاک و جانی
تابناک مناجات کنیم و طلب حاجات نمائیم
پرورگارا نظر به گناه منما به فضل و عنایت
معامله فرما گناه ببخش عطا بفرما نار محبت
برافروز و پرده اوهام و نفس و هوی بسوز ما را از
شر نفس محفوظ و مصون بدار و در ظل
حمایت راحت و آسایش بخش توئی مقتدر و
توانا. ع ع

هُوَالله

ای پروردگار این یاران را بنواز و به آتش عشق
بگداز و به رازت دمسازنما موهبت ملکوت

در لیاقت منگرو در قدرها
بنگر اندر فضل خود ای ذوالعطا

این طیور بال و پراشکسته را
از کرم بال و پری احسان نما
ع ع

هُوَالله

پروردگارا مهربانا نفوسی در این محفل روحانی
در نهایت تبّتل و تضرّع حاضر شدیم و توجّه به
ملکوت تو نمودیم و آرزوی تأیید و توفیق
مینمائیم تا با یکدیگر متحد و متفق گردیم و
مانند شهد و شیر بهم بیامیزیم و سبب ظهور

موفق فرما سرور و شادمانی بخش و خوشی و
کامرانی عطا فرما دلها را آرام بخش و جانها را
راحت عطا کن تا چون به ملکوت صعود
نمائیم به لقایت فائز گردیم و در انجمن بالا
مسرور و شادمان باشیم توئی دهنده و بخشنده و
توانا. ع ع

هُوَالله

ای یزدان بی انباز نیاز آریم و نماز که این
بندگان را به راز خویش دمساز نما و از آواز
هاتف ملاً اعلیٰ مستمع فرما بر صراط عهد و
پیمانث ثابت قدم کن و به ذکر جمال مبارکت

همدم نما از جام احدیت بنوشان و از شهد
عنایت بچشان و به فضل عظیم جمال قدیمت
فائزکن این بنده درگاهت را به بارگاه احدیت
راه ده و این امیدوار رحمتت را نومید مگردان و
بر پیمان و ایمان محکم و استوار نما . ع ع

هُوَ الْإِلهِی

ای پاک یزدان من و خداوند مهربان من قوتی ده
که تا مقاومت غوائل بسیط زمین نمائیم و
قدرتی بخش که چون بحر محیط موج بر ساحل
شرق و غرب زنیم . ع ع

هُوَالله

ای خدای پر عطای ذوالمنن
واقف جان و دل و اسرار من

در سحرها مونس جانم توئی

مطلع بر سوز و حرمانم توئی

هر دلی پیوست با ذکرت دمی

جز غم تو می نجوید محرمی

خون شود آن دل که بریان تو نیست

کور به چشمی که گریان تو نیست

در شبان تیره و تار ای قدیر

یاد تو در دل چو مصباح منیر

از عنایاتت به دل روحی بدم

تا عدم گردد ز لطف تو قدم